

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1936

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 500

Ο Ρ Ο Ι Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ω Ν

I) Διὰ συνδρομὴν ἑτησίως.

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν :

Μ' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.....	Δρ. 550
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 400
Διὰ τὸ Τεύχος Α'	» 200
Διὰ τὸ Παράρτημα	» 300
Μ' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δ. Α. Ε.	» 900
Μ' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δ. Α. Ε.	» 900

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν :

Μ' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.....	Δρ. 1100
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 800
Διὰ τὸ Παράρτημα	» 600
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 800
Μ' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δ. Α. Ε.	» 1800

II) Διὰ τὰς κατὰ νόμον δημοσιεύσεις.

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1) Ἰσολογισμῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	Δρ. 2000
2) Προσκήψεις καὶ Ἀνακοινώσεις Α. Ε.	» 400
3) Μηνιαίας καταστάσεις τραπεζῶν	» 1000
4) Διὰ καταστατικά Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 5000
5) Διὰ τροποποιήσεις Καταστατικῶν	» 1000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα :

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν προσκλήσεων κλπ.	Δρ. 150
Ἡ τιμὴ ἑκάστου φύλλου	» 4
Ἐκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 5

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ

εἶνε προπληρωτέα.
Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου εἰσπράξεως.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

πρὸς τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κ.λ.π.).

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἡ Κυβέρνησις ἀσκούσα καθαρῶς λαϊκὴν πολιτικὴν, ἣν καὶ διὰ τῶν προγραμματικῶν αὐτῆς δηλώσεων ἐπηγγέλθη, ἰσχυρῶς ἐκρίνευ, ὅπως προβῇ εἰς ὀρισμένους διαρρυθμίσεις ἐν τῇ Ἀμέσῳ φορολογίᾳ.

Διὰ τῶν διαρρυθμίσεων τούτων δὲν προσέθετο περαιτέρω φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν, ἀλλ' ἐθεώρησεν ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ λόγων στοιχειώδους δικαιοσύνης, ὅπως γίνῃ μεταφορὰ τῶν φορολογικῶν βάρους ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων εἰς τοὺς ὄμους τῶν ἰσχυροτέρων, ἐλαφρυνομένων τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Οὕτω, πλὴν τῆς ριζικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ καπνοῦ ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν, ἣν καθιέρωσε διὰ δημοσιευθέντων ἤδη Ἀναγκαστικῶν Νόμων, ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένον ὅπως προβῇ καὶ εἰς διαρρυθμίσεις ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν Καθαρῶν Προσόδων καὶ τοῦ Ἐπιτηδεύματος. Εἰδικότερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ἐκρίνευ ὅτι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔδει νὰ καταργηθῶσιν αἱ ἀδικαιολογητικῶς ὑφιστάμεναι ἀπαλλαγαί, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παρασχεθῇ ἀνακούφισις ἐπὶ τῶν μικρῶν εἰσδημάτων, ἐλαφρυνομένης σημαντικῶς τῆς μικρᾶς ἡμερησίας. Διὰ ταύτην εἰδικῶς ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ αὐξήσις τοῦ ἀπαλλασσομένου τῆς φορολογίας ποσῶς ἀπὸ 3.000 εἰς 3.600 διὰ τὰς ἰδιοκατασκευάσας οἰκο-

δομὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ εἰς τὰς ἐκμισθουμένας οἰκοδομὰς τὰς ἐχούσας τὸ αὐτὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα.

Ἵνα μὴ δὲ ἐπέλθῃ ἀπότομος ἡ φορολογία διὰ τὰς οἰκοδομὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὰς 3600 δραχμὰς, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως καθορισθῇ αὐξήσασα κλιμακώσις τῆς φορολογητέας προσόδου, εἰς τρόπον ὥστε ἡ φορολογία, μετὰ τὸ ποσὸν τῶν 3.600 δραχμῶν, βαίνουσα προοδευτικῶς νὰ ἐπιβάλληται ὁλόκληρος μόνον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἑτήσια ἀκαθάριστος πρόσσοδος ὑπερβαίνει τὰς 4.523 δραχμὰς.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, θὰ ἀνακουφισθῇ σημαντικώτατα ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία, διότι 120.000 περίπου οἰκοδομαὶ θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς φορολογίας, περὶ τὰς 30.000 δὲ τοιαῦται θὰ καταβάλλωσι μειωμένον τὸν φόρον. Πλὴν τούτου θὰ ἐπέλθῃ καὶ μεγάλη ἀνακούφισις εἰς τὴν ἐφοριακὴν καὶ ταμειακὴν ὑπηρεσίαν, διότι θὰ καταργηθῇ μεγάλος ἀριθμὸς φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν οἰκοδομῶν ἐκρίνευ ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔδει νὰ εἰσαχθῇ καὶ πᾶσα δυνατὴ ἀπλούστευσις κατὰ τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ἰδίᾳ διὰ τῆς παγιοποιήσεως ὀρισμένων ἐκπτώσεων, δι' ἧς ὁ μὲν φορολογούμενος θέλει σημαντικῶς ἀνακουφισθῇ ἡ δὲ φοροτεχνικὴ ὑπηρεσία θέλει ἀπαλλαγῇ ἱκανοῦ φόρτου ἐργασίας ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει καὶ ὑπολογισμῶ τοῦ φόρου.

Προσέτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἐθεώρησε δίκαιον ν' ἀνακουφίσῃ ἐκ τῆς φορολογίας τοὺς μικροὺς φορολογουμένους μειώνουσα σημαντικῶς τὸν φόρον τῶν μικροεπιτηδευματιῶν, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 140.000 περίπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται οὗτοι νὰ καταβάλλωσι τοῦτον ἀμέσως ἀνευ περαιτέρω ἀπασχολήσεως τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας.

Τέλος ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῷ αὐτῷ πλαισίῳ σκέψεων κινουμένη, ἐθεώρησε δίκαιον νὰ διαρρυθμίσῃ ἐπὶ δικαιοτέρας βάσεως

τὰ τῆς φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνώνυμων ἑταιρειῶν. Διότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, αἱ ἡμεδαπαὶ Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι κατὰ τὸ κρατοῦν σύστημα δὲν φορολογοῦνται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιουμένων κερδῶν ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ μεριζομένου τιμήματος αὐτῶν, ὅπερ ἄδικον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου δι' εἰδικῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου Νόμου προβλέπεται ἡ ὑπαγωγή εἰς τὴν φορολογίαν καὶ τοῦ μὴ μεριζομένου κέρδους τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνώνυμων ἑταιρειῶν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἐπὶ τῇ βάζει τῶν γενικῶν τούτων ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Νόμου οὗτινος αἱ διατάξεις ἀναλύονται κατωτέρω εὐρύτερον.

Διὰ τοῦ προκειμένου Νόμου εἰσάγεται γενικὸν μέτρον :

α) Παγιοποιήσεως τῶν συντελεστῶν τοῦ δημοσίου φόρου τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, οἵτινες ἄχρι τοῦδε ἀπετελοῦντο ἀπὸ διάφορα μερικώτερα ποσοστά, ἀποτρογγυλοῦμένων ταῦτοχρόνως αὐτῶν.

β) Ὑπολογισμοῦ τῶν διαφόρων προσθέτων φόρων ὑπὲρ τρίτων Νομικῶν προσώπων κλπ. (δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρου, ὁδοστρωμάτων, ὁδοποιίας κλπ.) ἐπὶ παγίας βάσεως δημοσίου φόρου 10 ο)ο ὅπερ ἐκρίθη ἀναγκασίον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβαρύνσεως τῶν φορολογουμένων ἐν τῷ συνόλῳ, μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω παγιοποίησιν τῶν συντελεστῶν τοῦ δημοσίου φόρου, δεδομένου ὅτι ἄχρι τοῦδε τὰ διάφορα, ὡς ἀνωτέρω, πρὸςθετα ποσοστὰ ὑπελογίζοντο μόνον ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ δημοσίου φόρου. Διὰ τῆς τοιαύτης δεκαδικῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν ρεζέτων φόρων, θέλει ἀπλουστευθῇ σημαντικῶς ἡ ἐργασία τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου, πρὸς ὄφελος τόσο τῶν φορολογουμένων, ὅσον καὶ τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐφεξῆς οἱ πρὸςθετοι φόροι οἱ ἀναλογούντες ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου θὰ ἐξευρίσκωνται εὐχερέστερα.

Ἐπίσης τὸ μέτρον τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐσθῶν ὑπὲρ τρίτων προσώπων, καθ' ὅσον, πλὴν τοῦ ὅτι ἡ τιθεμένη παγία βάζει ὑπολογισμοῦ τῶν προσθέτων φόρων εἶναι περίπου ἡ αὐτή, ἐφ' ἧς καὶ πρότερον ὑπελογίζοντο, ἐλπίζεται ὅτι οὐσιαστικῶς τὰ ἔσοδα ταῦτα θέλουν αὐξηθῇ τόσο διὰ τῆς ἀναμενομένης ἐκ τῶν ἐπερχομένων διαρρυθμίσεων καλυτέρας ἀποδόσεως τοῦ δημοσίου φόρου, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καταργήσεως ὀρισμένων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

γ) Προσέτι ἐλήφθη τὸ μέτρον καταργήσεως πάσης ἐργασίας πρὸς βεβαίωσιν φόρου, ὅσας τὸ ποσὸν τούτου εἶναι κατωτέρω τῶν 50 δραχμῶν. Ἐξ οὗ οἱ μὲν φορολογούμενοι θ' ἀπαλλαγῶσι διαφόρων μικρονοημάτων ἢ δὲ φοροτεχνικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀνάγκης ἐργασίας.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἄρθρον τοῦτο διαρρυθμίζει καὶ κωδικοποιεῖ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων. Ταῦτοχρόνως δὲ διευκρινίζει, καθ' ὅσον τὸ ζήτημα ἡμετέστερον, ὅτι αἱ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ θεωρούμεναι ὡς φορολογητέαι πρόσδοι ὑποβάλλονται εἰς τὴν φορολογίαν διακριτικῶς καὶ ἀσχετῶς πρὸς ἄλλας προσόδους τοῦ φορολογουμένου ὑπαγομένης ἐπίσης εἰς τὴν Δ' Κατηγορίαν ἢ εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος. Προσέτι ὅτι ἡ ὑπαγωγή τῶν προσόδων τούτων εἰς τὴν φορολογίαν εἶναι ἀνεξάρτητος μὴ ἐπηρεαζομένη ἐκ τῆς τυχόν συνυπαρχούσης ὑποχρέωσης πρὸς καταβολὴν διὰ τὰς αὐτὰς προσόδους καὶ φόρου κατὰ τὴν Κατηγορίαν Γ' τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἀποσαφηνίζεται, δηλονότι, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κώδικος θεωρούμεναι ὡς φορολογητέαι πρόσδοι δὲν θὰ συσχετίζωνται κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας πρὸς τὰ ἐκ τῶν συνήθων ἐργασιῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θὰ φορολογῶνται αὐτοτελῶς καὶ ἀνευ ἀναμίξεως πρὸς τὰς ἐν λόγῳ προσόδους τοῦ ἄρθρου 4.

Ὡς ρητῶς ὀρίζεται ἐν τῇ σχετικῇ διατάξει τοῦ Νό-

μου, ἡ φορολογία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 προσόδων ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Κατηγορίᾳ Δ' ὀριζόμενα. Κατὰ συνέπειαν, εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας θὰ ἐνεργῶνται κατ' ἀναλογίαν πᾶσι αἱ ἐν τῇ Κατηγορίᾳ Δ' ἐνεργοῦμεναι ἐκπτώσεις. Κατὰ ταῦτα, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεις καὶ τυχὼν ζημίαι ἐκ στοιχείων ὁμοειδῶν πρὸς ἐκεῖν, διὰ τὴν φορολόγησιν τῶν ὁποίων προνοεῖ τὸ ἄρθρον 4. Δὲν τυγχάνουσιν ὅμως ἐκπεστέαι ζημίαι, ἀφορῶσαι τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνήθων ἐργασιῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ζημίαι θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν πρὸς ἔκπτωσιν μόνον ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς φορολογίας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συνήθων ἐργασιῶν τῶν.

Πρὸς ἄρσιν τυχὼν ἀμφισβησιῶν, δεόν νὰ δηλωθῇ ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπερχομένη διαρρυθμισις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος δὲν καταργεῖ οὐδὲ τροποποιεῖ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 3338, διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζονται ἄλλως τὰ τῆς φορολογίας τοῦ ὑπερτιμήματος τῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν εἰσφορὰν εἰς συνιστάμενην Ἀνώνυμον ἑταιρείαν. Αἱ διατάξεις τῶν νομοθετημάτων τούτων ἐξακολουθοῦσι παραμένονσαι ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ σχεδίου ἐπερχομένην διαρρυθμίσιν.

Ἄρθρον 3. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐρμηνευομένης αὐθεντικῶς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος, ὡς αὕτη τροποποιεῖται, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου, ὀρίζεται, ὅτι ἡ ὑπερτίμησις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου ἢ προκύψασα ἐκ τῆς ἐκποίησεως ἢ ἐκ τῆς ὁπωσδήποτε μετατροπῆς εἰς δραχμὰς σταθεροποιήσεως, καθ' ὃν χρόνον ἴσχυεν ἡ νόμος σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς, δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸν φόρον τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως. Τούτο ἐκρίθη δίκαιον, δεδομένου ὅτι αἱ ἐνεργήσαναι τὴν μετατροπὴν ἐπιχειρήσεις παρωθήθησαν κυρίως ἐκ τοῦ Νόμου τῆς σταθεροποιήσεως. Ἄλλως τε, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, αἱ πλείεσαι τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν πρεσβύτησαν εἰς παρομοίαν ἐνέργειαν ἀνατιμήσεως τῶν συστατικῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ ταύτας δὲν ἐγεννήθη παρόμοιον φορολογικὸν ζήτημα.

Ἄρθρον 4. Μετὰ τὴν παγιοποίησιν τῶν συντελεστῶν πᾶσιν τῶν Κατηγοριῶν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἦτο ἀναγκασίον νὰ καθορισθῇ ρητῶς ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τὰ διάφορα ποσοστὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ θανείου κλπ. δὲν θὰ ἐπιβάλλωνται ἐφεξῆς ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου, τόσο τοῦ ἀναλυτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ συνθετικοῦ τοιούτου, διὰ τὸν ὅποιον ἄλλως ἢ παγιοποιήσις ἔχει συντελεσθῇ ἤδη διὰ τοῦ Νόμου 5821.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ καθορίζονται τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τῶν διαφόρων προσθέτων φόρων (δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν, ὁδοστρωμάτων, ὁδοποιίας κλπ.) ἐπὶ παγίας βάσεως 10 ο)ο, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεπτύχθη.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζεται πῶς θὰ γίνηται ὁ ὑπολογισμὸς τῶν προσθέτων φόρων εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλέπεται, προκειμένου περὶ μικρῶν εισοδημάτων, νὰ ἐπιβάλληται ἡλαττωμένος δημόσιος φόρος. Αἱ περιπτώσεις αὗται προβλέπονται εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας διαρρυθμίζεται ἡ ἰσχύουσα ἤδη ἀπαλλαγὴ τῶν μικρῶν οἰκοδομῶν, αὐξανόμενου, ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται, τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαλλασσομένου εισοδήματος εἰς δραχ. 3.600. ἐτησίως καὶ ἐπεκτεινόμενης τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ εἰς τὰς ἐκμισθουμένας οἰκοδομὰς τοῦ αὐτοῦ εισοδήματος.

Ἐπὶ οἰκοδομῶν. Ὡς τὸ εισόδημα εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἀπαλλασσομένου ὅρου τῶν δραχ. 3.600, ὀρίζεται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου, ὅτι ὁ δημόσιος φόρος δὲν δύναται

να υπερβῇ τὰ 2)3 τῆς ὑπὲρ τὸ ὅριον τοῦτο διαφοράς τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν. Ἐθεωρήθη, δηλονότι, ἐπιβεβλημένον ὅπως διὰ τὰς οἰκοδομὰς τὰς ἐγγύστες ἀκαθάριστον πρὸς τὸν ὑπὲρ τὰς δρχ. 3.600 ἐτησίως, μὴ ἄρθῃ ἀποτόμους τὸ ἀφορολόγητον καὶ ὑπαχθῇ ὁλόκληρος ἡ πρόσθετος εἰς φόρον, ἀλλὰ καθορισθῇ αὐτοῦ κλιμάκωσις τῆς φορολογητέας προσόδου, οὕτως ὥστε μόνον ἐπὶ τοῦ πέραν τῶν δρχ. 4.523 ἐτησίου ἀκαθάριστου εἰσοδήματος νὰ καταβάλληται ὁ κανονικὸς φόρος.

Κατὰ ταῦτα, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν μεῖνεται ἡ καθαρά φορολογητέα πρόσθετος, τοῦ συντελεστοῦ τοῦ δημοσίου φόρου παραμένοντος ἀμεταβλήτου πρὸς 16 ο)ο. Διὰ τὸν καθορισμὸν ὅμως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω φορολογητέας προσόδου καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἐξευρέσεως τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν προσθέτων φόρων θὰ εἶδει νὰ ἐνεργηθῇ σειρὰ ὧλων πράξεων, ἧται α) ἐκ τοῦ καταβλητέου δημοσίου φόρου νὰ ἐξευρεθῇ ἡ καθαρά φορολογητέα πρόσθετος, β) ἐκ ταύτης νὰ ἐξευρεθῇ, πρὸς τὸν πάγιον συντελεστὴν 10 ο)ο, ἡ βάσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν προσθέτων φόρων καὶ γ) ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης νὰ ὑπολογισθῶσιν οἱ πρόσθετοι φόροι.

Ἐνεκα τούτου ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως οἱ πρόσθετοι φόροι ὑπολογισθῶσιν ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου μετὰ προηγουμένην προσαρμογὴν τῶν ἐπὶ παγίας σχέσεως 10ο)ο πρὸς 16ο)ο, ἧτοι τῆς σχέσεως τοῦ συντελεστοῦ τοῦ δημοσίου φόρου πρὸς τὸν πάγιον συντελεστὴν, ὃν καθιεροῖ ὁ Νόμος διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προσθέτων φόρων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν. Τοῦτο δὲ διότι, ἐνῶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποφεύγεται ἡ διενέργεια πλὴν προρρηθειῶν πράξεων, ἐπιτυγχάνεται τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐὰν ληφθῶσιν ὡς πρόσθετα ποσοστὰ τὰ ἰσχύοντα ἐν Ἀθήναις, συμποστούμενα εἰς 33 ο)ο, ἐπὶ βάσεως 10 ο)ο, θὰ εὐρεθῶσι πρόσθετοι 20,625 ο)ο, $(33 \times 10) 16$ ὑπολογιστέα ἐπὶ τοῦ δεδομένου δημοσίου φόρου.

Ὁ ὑπολογισμὸς 20,625 ο)ο ἐπὶ φόρου προκύπτοντος ἐπὶ συντελεστῇ 16 ο)ο ἢ ὁ ὑπολογισμὸς 33ο)ο ἐπὶ φόρου προκύπτοντος ἐκ τῆς αὐτῆς προσόδου ἐπὶ συντελεστῇ 10 ο)ο ἄγει εἰς τὸ αὐτὸ ἀκριβὲς ἀποτέλεσμα.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν παραθέτομεν τὸ ἐπόμενον παράδειγμα :

Οὕτως ἐπὶ ἀκαθάριστου προσόδου 3900 ὁ φόρος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν δρχ. 200 $(3900-3600 = 300 \times 2) 3 = 200$ καὶ οἱ πρόσθετοι φόροι 41,25 $(200 \times 20,625 \text{ ο)ο})$.

Τὸ φορολογητέον ποσὸν εἶναι οὖν: 3315 $(3900 - 15 \text{ ο)ο})$ ἀλλὰ 1250 (200×100)

16

ὑπολογίζοντες ἐπὶ τῆς φορολογητέας προσόδου 1250 τοὺς προσθέτους φόρους ἀνευρίσκωμεν δρχ. 41,25 $(1250 \times 10 \text{ ο)ο} = 125 \times 33 \text{ ο)ο} = 41,25)$.

Ἦτοι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ ἀνωτέρω ποσὸν προσθέτων.

Διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ὑπολογισμῶν καὶ διότι ἡ ἐπιβάρυνσις ἡ ἐκλάφρυνσις τῶν φορολογουμένων δὲν εἶναι ἀξία λόγου, σκόπιμον ἐθεωρήθη νὰ ἀποστρογγυλοῦται τὸ ἐξευρισκόμενον ἐκ τῆς προρρηθείσης προσαρμογῆς, ποσοστὸν προσθέτων φόρων, εἰς ἀκεραίαν μονάδα.

Ἀρθρ. 5. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, πλὴν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, διεληφθήσαν διατάξεις διαρρυθμίζουσαι τὴν ἰσχύονσαν σήμερον ἀπαλλαγὴν τοῦ εἰσοδήματος τῶν μικρῶν οἰκοδομῶν, ἧτις ἀπαλλαγὴ ἀφορᾷ ἤδη τὰς ἰδιοκατοικουμένας μόνον οἰκοδομὰς μέχρι καθαροῦ εἰσοδήματος δρχ. 3.000 ἐτησίως. Ἐθεωρήσαμεν ἐπιβεβλημένην τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ εἰς τὰς ἐκμισθουμένας μικρὰς οἰκοδομὰς, ὅπως συμφῶνως πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακουφισθῶσιν οἱ μικροὶ εἰσοδηματῆται ἀπὸ τοῦ φόρου. Ὁρίζεται

δὲ ἐν τῷ Νόμῳ ὡς ὅριον ἀπαλλαγῆς μέχρι δρχ. 3.600 ἐτησίως ἀκαθάριστον εἰσόδημα. Ἡ τοιαύτη εὐρυνσις τῆς ἀπαλλαγῆς συνεπάγεται λίαν σοβαρὰν ἐλάφρυνσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, διότι πλέον τῶν 120.000 ἐκμισθουμένων οἰκοδομῶν θὰ ἐξαίρεθῶσι ἐξ ὁλοκληρου τοῦ φόρου, περὶ τὰς 30.000 δὲ τοιαῦται θὰ καταβάλλωσι μειωμένον τὸν φόρον, ὑπολογίζομεν δὲ τὴν ἐξ αὐτῆς μείωσιν τοῦ εἰσόδου εἰς 40 ἑκατομύρια καὶ πλέον δρχ. 3.600.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαλλαγῆς, τὸ σχέδιον προβλέπει, ὅτι λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀκαθάριστον ἐτήσιον εἰσόδημα καὶ ὅχι τὸ καθαρὸν, ὡς αἱ σχετικαὶ διατάξεις ὁρίζουσιν ἤδη προκειμένου περὶ τῆς ἰσχυούσης ἀπαλλαγῆς τῶν ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν. Νομίζομεν δὲ ὅτι ὁρθότερον εἶναι νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα, διότι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀποσκοπεῖ τὴν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν μικρῶν οἰκοδομῶν καὶ ὅχι τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δυνατόν νὰ ὑπολείπηται εἰσόδημα μικρὸν λόγῳ ὑφισταμένων ἐπ' αὐτῶν βαρῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀποτόμου φορολογίας ὁρίζεται ἐπίσης ἐν τῷ Νόμῳ, κατὰ παραιοίαν μέθοδον τῆς ἰσχυούσης ἤδη ἀπαλλαγῆς, ὅτι ἐπὶ οἰκοδομῶν εἰσοδήματος ἀνωτέρου τοῦ ἀπαλλασσομένου ὁρίου τῶν δρχ. 3.600 ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰ 2)3 τῆς διαφοράς μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ ἀπαλλασσομένου ποσῶ τῶν δρχ. 3.600.

Τοιουτοτρόπως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν καθιεροῦται μία φθίνουσα κλιμάκωσις τῆς ἀφορολογήτου προσόδου.

Ἀκαθάριστος πρόσθετος	Καθαρὸν πρόσθετος μετ' ἐκπτώσιν 15 ο)ο	Φόρος 16 ο)ο	Διαφορὰ προσόδου πέραν δρχ. 3.600	Φόρος κατὰ παραιοίαν Νόμον	Φορολογ. πρόσθετος βύσει φόρου παραιοῦ Νόμου	Ἀπαλλασσόμενον φορολογίας ποσὸν
3.600	3.060	489,60	—	—	—	3.060
3.700	3.145	503,20	100	66,60	416	2.729
3.800	3.230	516,80	200	133,30	833	2.397
3.900	3.315	530,40	300	200,00	1.250	2.065
4.000	3.400	544,00	400	266,60	1.666	1.734
4.100	3.485	557,60	500	333,30	2.083	1.402
4.200	3.570	571,20	600	400,00	2.500	1.070
4.300	3.655	584,80	700	466,60	2.916	739
4.400	3.740	598,40	800	533,30	3.333	407
4.500	3.825	612,00	900	600,00	3.750	75
4.523	3.845	615,20	923	615,20	3.845	—

Ἀπὸ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος δρχ. 4.523 καὶ ἄνω ὁ φόρος ὑπολογίζεται κανονικῶς εἰς ἀκέραιον.

Ἡ ἀνωτέρω κλίμαξ κατηρτίσθη ληφθεῖσας ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκπτώσεως μόνον ποσοστοῦ 15 ο)ο (12 ο)ο ἐξέδων συντηρήσεως καὶ 3 ο)ο φόρων καὶ ἀσφαλιστρῶν). Κατὰ συνέπειαν εὐνόητον τυγχάνει ἔτι ἐφ' ὅσον ἤθελε συντρέξῃ περίπτωσις ἐκπτώσεως ἐνυποθήκων βαρῶν κλπ. ἡ φορολογητέα πρόσθετος θέλει μειωθῆναι ἀναλόγως.

Δι' ἐτέρων διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κατηρτίσθη, ὡς ἀδικαιοδογητος καὶ ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς καθολικότητος τῆς φορολογίας, ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἰδιοκτησιμπαιουμένων βιομηχανοστασίων, καπναποθηκῶν κλπ.

Προσέτι κατηρτίσθη καὶ ὁ ἰσχύων ἄχρι τοῦδε εἰδικὸς τρόπος φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν οἰκοδομικῶν ἀνωνύμων ἔνταρσιδων, καθὼς ἐπίσης κατηρτίσθη καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἡμεδαπὰς ἀνωνύμους ἔξοδογεακὰς ἐπιχειρήσεις καὶ χρησιμοποιοῦμενων πρὸς ἄσκησιν τῆς ἰδίως αὐτῶν ἔξοδογεακῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν ἀφαιρετέων ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος βάρων τοῦ ἀκινήτου.

Εἰδικώτερον, διὰ τὴν εὐχέρειαν τῶν ὑπολογισμῶν τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ φόρου, ὁ παρὼν Νόμος εἰσάγει ὡς καινοτομίαν τὸν καθορισμὸν παγίου ποσοστοῦ 3 ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος διὰ τοὺς ἐκπιπτομένους προσθέτους εἰδικούς φόρους καὶ δι' ὅσους ἐκ τούτων συμβεβαίονται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου, ὡς καὶ διὰ τὰ κατὰ πυρκαϊᾶς ἀσφάλιστρα.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐγένετο κατὰ τὸν εὐνοϊκώτερον τρόπον διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ εἰς βάρος τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐσόδου. Διότι, καὶ ὅπου ἐστὶ ἰσχύουσιν οἱ μείζονες πρόσθετοι φόροι, τὸ ἀναλογεῖν ὡς ἐκπεστέον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ 1,50 ο) καὶ διότι ἡ ἐκπτώσις τῶν ἀσφαλίσεων ὑπελογίσθη εἰς 1 ο) εἴτε ἀσφαλίζεται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸ ἀκίνητον εἴτε τοῦτο δὲν ἀσφαλίζεται καθ' ὅλοκληρίαν.

Ἐτέρα ἀξιόλογος ἀνακούφισις τῆς ἰδιοκτησίας ἐπέρχεται διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ ἀποσβέσεων καὶ ἐξόδων συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου κατὰ 2 εἰσέτι μονάδας, ἥτοι ἀπὸ 10 ο) ἢ κατὰ περίπτωσιν 12 ο) τοῦτο αὐξάνεται εἰς 12 τοῖς ἑκατὸν ἢ κατὰ περίπτωσιν 14 ο).

Ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω παγιοποιήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐκπτώσεως διὰ προσθέτους φόρους, ὡς καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου ἐπέρχεται, πλὴν τῆς μεγάλης διευκολύνσεως, ἀνακούφισις τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας κατὰ 14.000.000 περίπου, καθ' ὃ ποσὸν ἀντιστοίχως ἐμειώθη τὸ ἐσθὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ βιομηχανοστασιῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, ὑπάρχοντα ἐφεξῆς εἰς τὸν φόρον οἰκοδομῶν καταργουμένης τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν, ἐθεωρήσαμεν ὡς δικαιολογημένην τὴν χορήγησιν ὑψηλοῦ ποσοστοῦ ἀποσβέσεων, διότι τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα ὑπόκεινται ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς μεγάλην φθοράν. Τὸ ποσοστὸν ὠρίσθη εἰς 30 ο). Ἡ ἐκπτώσις ὅμως τοῦ ἡξυμένου τούτου ποσοστοῦ χορηγεῖται μόνον διὰ τὰ οἰκοδομήματα, ἅτινα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 θεωροῦνται ὡς βιομηχανοστάσια, δηλαδὴ διὰ τὰ οἰκοδομήματα, ἐν οἷς ὑφίστανται μονίμως προσηρμοσμένοι μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ παραρτήματα καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν, ὅχι ὅμως καὶ διὰ τὰ γήπεδα ἢ τὰ οἰκήματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ περιλαμβανῶνται εἰς τὸ ἐξ ἀκινήτων συγκρότημα τῆς ἐπιχειρήσεως, διότι ταῦτα δὲν ὑφίστανται τὴν φθορὰν τῶν οἰκοδομημάτων, ἐν οἷς προσηρμοσθῆσαν καὶ λειτουργοῦσι μηχανήματα κλπ. Διὰ τὰ οἰκήματα ταῦτα θὰ γίνεταί ἡ συνθήκη ἐκπτώσεως ἀποσβέσεως τοῦ 12 ο). Διὰ τὰ γήπεδα ὅμως συμφώνως πρὸς ἐτέραν διατάξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 δὲν ἐνεργεῖται οὐδεμία ἐκπτώσις.

Ἐνταῦθα θέον νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος ὅτι ἡ ἡξυμένη ἀπόσβεσις 30 ο) παρέχεται μόνον προκειμένου περὶ βιομηχανοστασιῶν μεγάλης βιομηχανίας, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει προκειμένου περὶ βιομηχανίας ἀσκουμένης ὑπὸ ἀνωνύμου Ἑταιρείας, καὶ οὐχ' οἰκιστῆς βιομηχανίας, ὡς ἄχρι τοῦδε ὠρίζετο διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5420.

Κατόπιν τῆς χορηγήσεως τῆς οὕτω ἡξυμένης ἀποσβέσεως 30 ο) ἥτοι ἐνδεδειγμένον ὅπως, προκειμένου νὰ προσδιορισθῇ τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὸν φόρον τῆς Δ' κατηγορίας, μὴ ἀναγνωρισθῇ περαιτέρω πρόσθετος ἐκπτώσις λόγῳ ἀποσβέσεως διὰ φθορὰν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, περὶ τῆς ὁποίας ὀρίζει ἡ περίπτωσις στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, διότι εἶναι προφανές, ὅτι, ἐὰν παραλλήλως πρὸς τὴν ἐκπτώσιν τοῦ 30 ο) κατὰ τὴν ἐπιδολὴν τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν ἀναγνωρίζετο πρόσθετος

ἀπόσβεσις, ὡς ἀνωτέρω κατὰ τὸ ἄρθρον 19, τὸ μέγιστον μέρος, ἂν μὴ τὸ ὅλον, τοῦ εἰσοδήματος τοῦ βιομηχανοστασίου θὰ παρέμενεν ἀφορλόγητον.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐκπτώσις λόγῳ ἀποσβέσεως τοῦ ἄρθρου 19 παράγρ. 2 περίπτ. στ' δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῶν διχημασμάτων τῶν χρησιμοποιομένων διὰ κατοικίαν ἢ διαμονὴν τοῦ προσωπικοῦ ἢ τῶν ἐργατῶν κλπ., δι' ἅτινα δὲν παρέχεται, ὡς ἐλέχθη, εἰς τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ἡ ἡξυμένη ἐκπτώσις 30 ο). Κατὰ ταῦτα, ἐπὶ βιομηχανοστασιῶν μεγάλης βιομηχανίας ὡς καὶ βιομηχανίας ἀσκουμένης ὑπὸ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας γίνονται αἱ ἐξῆς διακρίσεις :

α') Τῶν οἰκοδομημάτων ἐν οἷς ὑφίστανται προσηρμοσμένοι μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ παραρτημάτων αὐτῶν, ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται διὰ τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ἐκπτώσις ἀποσβέσεων καὶ ἐξόδων συντηρήσεως 30 ο). Διὰ τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς Δ' κατηγορίας ἀποκλείεται ἡ εἰδικὴ ἐκπτώσις τῆς ἀποσβέσεως τοῦ ἄρθρου 19.

β') Τῶν οἰκημάτων τῶν χρησιμοποιομένων διὰ γραφεῖα κατοικίαν ἢ διαμονὴν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει καὶ τῶν ἐργατῶν (μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται, ὡς εὐνόητον, καὶ ἡ κατοικία τοῦ Διευθυντοῦ κλπ.), ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται διὰ τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ἡ τακτικὴ ἐκπτώσις τοῦ 12 ο). Διὰ τὰ οἰκήματα ταῦτα δύναται παραλλήλως νὰ χωρήσῃ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς Δ' κατηγορίας καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκπτώσις ἀποσβέσεων τοῦ ἄρθρου 19.

γ') Τῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν δὲν γίνεται οὐδεμία ἐκπτώσις οὔτε εἰς τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν οὔτε εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' κατηγορίας.

Δι' ἐτέρων διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζονται κατὰ προσφορώτερον τρόπον τὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων δανείων. Προσέτι λαμβάνεται πρόνοια, καινοτομοῦντος τοῦ νομοθέτου ἐν προκειμένῳ, περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν εἰς βάρος τοῦ μισθωτοῦ, ὁσάκις, λόγῳ ἀφερεγγυότητος αὐτοῦ, δὲν ἱκανοποιεῖται ὁ ἐκμισθωτής.

Ἄρθρον 7. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν. Προσέτι λαμβάνεται πρόνοια περὶ καταργήσεως τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως θαλάσσης, ἥτις ἀπαλλαγὴ ἐθεωρήθη ὅλως ἀδικαιολόγητος.

Ἄρθρον 8. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὰς διατάξεις τῆς φορολογίας τῶν εἰσοδημάτων ἐκ κινήτων ἀξιών. Διὰ τῶν διατάξεων δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου διεσυσταθῆσαν καὶ ἐπαγιοποιήθησαν οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ πασῶν τῶν κλάσ. τῆς Γ' κατηγορίας. Εἰδικῶς κατὰ τὸν νέον καθορισμὸν ἐκρίθη δικαίον νὰ καταργηθῇ ὁ ἐπὶ ἡξυμένους συντελεστὴς τῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξομοιουμένων ἐφεξῆς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν εἰσάγουσι σοβαρὰς διεσυστάσεις, ἀλλὰ μᾶλλον κωδικοποιοῦσι τὰς ἰσχύουσας νῦν διατάξεις.

Ἄρθρον 9. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐρμηνεύονται ἀνεκτικῶς ὠρισμένοι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀφορῶσαι εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ μερίσματος. Εἰδικώτερον ἐρμηνεύονται αἱ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν διανεμομένων μερισμάτων, ὁσάκις τὸ διανεμώμενον μερίσμα καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸν μέτοχον ἀπηλλαγμένον τοῦ φόρου. Προσέτι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν γένεσιν τῆς φορολογικῆς ἐνοχλῆς, ὁσάκις ὑπὸ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐνεργεῖται ἐξαγορὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν μετοχῶν ἐπὶ σκοπῷ ἀποσβέσεως ἢ μειώσεως τοῦ κεφαλαίου εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀνομαστῆς

κῆς ἀξίας αὐτῶν, ἢ ὁσάκις διατίθενται ἀποθεματικὰ ἢ κεφαλαιοποιῦνται τοιαῦτα, ἀποσφηνίζομένου ὅτι ὑφίσταται φορολογικὴ ἀξίωσις τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς διανομῆς ἢ κεφαλαιοποιήσεως τῶν ἀποθεματικῶν, εἴτε ἡ διανομὴ αὐτῶν γίνεται εἰς χρῆμα εἴτε εἰς ἀκίνητα ἢ κινητὰ ἢ ἄλλας ἀξίας.

Ἄρθρον 10. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐτέθη διάταξις περὶ ἐπιδιώξεως τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν τόκων εἰς βῆρος τοῦ χρεώστου, ὁσάκις λόγω ἀφεργγυότητος τούτου ὁ πιστωτής δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν τόκων. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι καθ' ὅλα ἀνάλογος πρὸς τὴν διάταξιν τὴν τεθεῖσαν διὰ τὰ μὴ πραγματοποιούμενα εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν, περὶ ἧς ἀνωτέρω.

Ἐπίσης ἐτέθη διάταξις δι' ἧς ἀποσφηνίζεται, ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν σύνταξιν διαφόρων πράξεων τῶν νὰ ἀπαιτῶσι τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς γ' κλάσεως τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν φορολογητέων τόκων, ἀρνούμενοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὴν σύνταξιν τῆς σχετικῆς πράξεως.

Σκοπὸς τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης εἶναι ὅπως ὁ φόρος καταβάλληται ἐγκαίρως ἅμᾳ τῇ καταρτίσει τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως καὶ οὕτω ἀποφεύγηται ἡ περαιτέρω ἀπασχόλησις τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 11. Ἡ οὐσιωδεστέρα διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφορᾷ τὴν κατάργησιν τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς περιπτώσεως δι' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 ἀφορώσης τὰ εἰσοδήματα ἐκ τόκων ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. Ἐν τῇ καταργήσει ἐξηρέθησαν αἱ τραπεζικαὶ ἐπιχειρήσεις, τῆς ἐξαίρεσεως αὐτῶν ἐπιβληθείσης κατόπιν τῆς εἰσαγομένης διὰ τοῦ νέου Νόμου μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὑπαγομένων ἐφεξῆς διὰ τὸ μὴ μεριζόμενον κέρδος εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας. Μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κατάργησιν, ἡ ἐκ τόκων πρόσδοδος τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, πλὴν τῶν τραπεζικῶν δι' ἧς ἄλλως ρυθμίζει τὸ ζήτημα ὁ νόμος, φορολογουμένη μὲ τὸν φόρον τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας, θὰ ἐκπίπτει ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Δ' Κατηγορίας, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ περιπτώσει ἡ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 ὁριζόμενα.

Ἡ διάταξις αὕτη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου, ὡς συναφὴς πρὸς τὰς περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων διατάξεις, θέλει ἰσχύσῃ ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936—37, ὡς ἄλλως ρητῶς ὁρίζεται διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου. Κατὰ συνέπειαν, οἱ ὑπὲρ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἐξαίρεσις τῶν τραπεζικῶν, τόκοι τῆς γ' κλάσεως οἱ καταστάντες ληξιπρόθεμοι καὶ ἀπαιτητοὶ κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1935 μέχρι 31 Μαρτίου 1936 χρονικὸν διάστημα θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς γ' κλάσεως (φοροσῆμου). Ἐκ τοῦ ποσῶ τῶν τούτων, περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἐσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων, θὰ ἐνεργηταί ἡ διὰ τῆς περιπτώσεως ἡ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 ὁριζομένη ἐκπτώσις, προκειμένου νὰ ἐπιβληθῇ ἡ φορολογία τῆς Δ' Κατηγορίας. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐκτίθεται, τῆς καταργήσεως ταύτης ἐξηρέθησαν αἱ ἡμεδαπαὶ τραπεζικαὶ Ἀνώνυμοι Ἐταιρεῖαι διὰ τῆς ἐπελθούσης διαρρυθμίσεως τῆς περιπτώσεως ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος, ἡ διάταξις τῆς ὁποίας ὡς συναφὴς πρὸς τὰς σχετικὰς περὶ ἐπιβολῆς τῆς Δ' Κατηγορίας διατάξεις θέλει ἰσχύσῃ ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936—37. Διὰ τῆς ἐπελθούσης διαρρυθμίσεως τῆς περιπτώσεως ταύτης, ἡ ὑπὲρ τῶν τραπεζικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων παρεχομένη ἀπαλλαγὴ διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν προκύπτοντας τόκους περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς τόκους τῆς γ' κλάσεως. Κατὰ συνέπειαν οἱ τόκοι τῆς β' κλάσεως θὰ ὑπαχθῶσιν αὐ-

τετελῶς εἰς τὴν φορολογίαν ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936—1937.

Ἄρθρα 12 καὶ 13. Τὰ ἄρθρα ταῦτα διαρρυθμίζουσι καὶ συμπληροῦσι τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰδικότεροι δὲ ὁρίζουσιν ὅτι ἐφεξῆς εἰς τὴν φορολογίαν τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπάγονται καὶ τὰ κέρδη τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, πλὴν τοῦ τμήματος τοῦ διατιθεμένου πρὸς διανομὴν μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους κλπ., ὅπερ τμήμα κερδῶν ὑπάγεται εἰς τὴν φορολογίαν τῆς α' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας.

Ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐξετέθη, ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη, οὕσα μίᾳ τῶν οὐσιωδῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Νομοσχεδίου, ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἐκ λόγων φορολογικῆς δικαιοσύνης. Διότι δὲν ἦτο νοήτων καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ περαιτέρω ἀνεκτὸν τὸ ἄχρι τοῦδε κρατοῦν σύστημα φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, φορολογουμένων μόνον ἐπὶ τοῦ διανεμομένου μερίσματος. Τὸ σύστημα ἄλλως τοῦτο, ἐμπειρικὸν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιστημονικῆς βάσεως, εἰς οὐδὲν σχεδὸν ἕτερον Κράτος ὑφίσταται οὕτω ἀμιγές.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις καθορίζουσι τοὺς συντελεστὰς τῆς φορολογίας καὶ ἐπιφέρουσι τὰς ἀναγκαίας διαρρυθμίσεις, κατόπιν τῶν θεμιστῶν νέων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Εἰδικῶς ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου, τὸ καθορίζον τὸν συντελεστὴν τῆς φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ὡς συναφὴς πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν Ἐταιρειῶν τούτων τῆς φορολογίας τῆς Δ' Κατηγορίας διὰ τὸ μὴ μεριζόμενον κέρδος, θέλει ἰσχύσῃ ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1936—37.

Ἰδιαίτερον μνηεῖον ποιούμεθα ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τῆς περιπτώσεως ἡ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος, δι' ἧς καθορίζονται τὰ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν προσόδων τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιζητεῖται ν' ἀποφευχθῇ ἡ διπλὴ φορολογία εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἧς πρόσδοδος ἐτέρας κατηγορίας, φορολογηθεῖσα εἰς ἐκείνην, ἤθελε τυχόν περιληφθῇ εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἐσοδα τῆς παρούσης Κατηγορίας Δ'. Ἀλλὰ καὶ ἀπηλλαγμένη ἂν εἶναι τοῦ φόρου τῆς ἄλλης κατηγορίας ἡ πρόσδοδος αὕτη, δὲν εἶναι ὁρθόν νὰ φορολογηθῇ εἰς τὴν Δ' Κατηγορίαν. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζεται ἰδίᾳ εἰς τὴν περίπτωσιν χρεωγράφων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, κατεχομένων ὑπὸ Ἀνώνυμοι Ἐταιρείας, τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα, ἀπηλλαγμένα τοῦ φόρου τῆς Γ' Κατηγορίας διὰ πάντα τοὺς φορολογουμένους, δὲν εἶναι ὁρθόν ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον φορολογίας τῆς ἀνωνύμου Ἐταιρείας ἐν τῇ Δ' Κατηγορίᾳ. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ δαπάναι τῆς ἐπιχειρήσεως (ἐξοδα διαχειρίσεως, ἐνοίκια κλπ.) δημιουργοῦνται δι' ὅλας τὰς ἐργασίας αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποφερουσῶν προσόδους ἄλλης κατηγορίας, ὁρθόν εἶναι νὰ ἐπιμερισθῇ καὶ εἰς τὰς τοιαύτας προσόδους τμήμα τῶν δαπανῶν.

Διελαθόμεν ὅθεν ἐν τῷ Νόμῳ, ὅτι τμήμα τῶν προσόδων τούτων ἄλλης κατηγορίας χαρύνεται δι' ἐξόδων, ἅτινα χάριν ἀπλοποιήσεως τῶν ὑπολογισμῶν, καθωρίσαμεν, κατ' ἀποκοπὴν, εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ Τραπεζῶν καὶ εἰς τὸ τέταρτον προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων. Συνεπῶς ἡ ἐπιχείρησις θὰ δικαιούται νὰ ἐκπέσῃ, ὡς ἀφορολόγητος ἐν τῇ Δ' κατηγορίᾳ, τὸ ἥμισυ τῶν προσόδων ἄλλης κατηγορίας ἂν εἶναι τραπεζικὴ ἢ τὰ τρία τέταρτα ἂν εἶναι ἄλλης φύσεως.

Ἐνταῦθα δέον νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν προσόδων, αἱ τινες τυγχάνουσιν ἐκπεστέαι διότι ὑπῆχθησαν εἰς τὴν φορολογίαν ἐτέρας κατηγορίας ἢ ρητῶς ἀπηλλάγησαν, περιλαμβά-

νονται και αι πρόσοδοι αι κατά τὸ ἄρθρον 4 τοῦ κώδικος, ὡς τοῦτο διαρρυθμίζεται και τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, καθόσον και μὲν αι πρόσοδοι αὗται θεωροῦνται ὡς πρόσοδοι κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν, οὐχ' ἥττον ὅμως δὲν εἶναι πρόσοδοι τῆς κατηγορίας ταύτης, θὰ ἦτο δὲ ἄκρω ἄδικον, ἐνῷ ἐφορολογήθησαν ἤδη, νὰ υπαχθῶσιν αὖθις εἰς τὴν φορολογίαν.

Προσέτι ἰδιαιτέρας σπουδαιότητος τυγχάνει ἡ εἰσπραγμένη καινοτομία, δι' ἧς ὁρίζεται, ὅτι ὁ καθορισμὸς τῶν ἀνωτάτων ὀρίων τῶν δικαιολογούμενων πρὸς ἐκπτώσεων ἀποσβέσεων και λοιπῶν ἐκπτώσεων θὰ γίνεται ἐφεξῆς, προκειμένου περὶ Ἀν. Ἑταιρειῶν, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, παρ' Ἐπιτροπῆς, κατὰ τρόπον ἀντικειμενικὸν και ἀνεπηρέαστον συντιθεμένης. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι θὰ ἀρθῶσιν ὀλοτελῶς αι μεταξὺ φορολογουμένων και φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας διενέξεις, ὡς πρὸς τὰς ἐν λόγῳ ἐκπτώσεις, ἀποφυγεμένης δὲ οὕτω τῆς δημιουργίας φορολογικῶν δικῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, θὰ καταστή ἀφ' ἐνὸς ἐφικτὴ ἡ ἔγκαιρος βεβαίωσις και εἰσπραξις τοῦ ἐσόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κατὰ τὸν μᾶλλον ἀνεγνώχλητον τρόπον διὰ τὰς φορολογουμένας ἐπιχειρήσεις ἐπιβολὴ τῆς φορολογίας.

Ἄρθρον 14. Συμφώνως πρὸς τὰς ἤδη ἰσχύουσας παραγράφους 4 και 5 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κώδικος, περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐν ἀδυναμίᾳ ἐξευρέσεως τοῦ πραγματικοῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως, προβλέπεται ἡ ἐξεύρεσις τοῦ κέρδους τούτου, διὰ χρησιμοποίησεως συντελεστοῦ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων. Ὁ τρόπος οὗτος γεννᾷ πλείστα ἀδικίας, καθόσον δὲν ἐπιτρέπει διάκρισιν ἐπιχειρήσεων τῶν αὐτῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἀναλόγως τῶν καταβαλλομένων ἐξόδων και τόκων. Ἡ τοιαύτη δικαία διάκρισις, ἐπιτυγχάνεται ἤδη ἀπολύτως διὰ τοῦ προτεινομένου τρόπου τῆς ἐξευρέσεως τοῦ κέρδους ἐκ τῶν μικτῶν κερδῶν μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων. Ὁ τοιοῦτος τρόπος, ἐνῷ, ὡς ἐλέγχθη, εἶναι δικαιότερος, διότι ἐπιτρέπει τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς αὐτῆς μορφῆς και ἐκτάσεως, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ ἔξοδα εἰς ἐκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν, καθιστᾷ συγχρόνως εὐχερέστερον και τὸν ἑλεγχον ἐν σχέσει μὲ τὰς Ἑλληνικὰς συνθήκας, καθόσον διευκολύνει τὴν ἐπίδειξιν και ἀπόδειξιν παρὰ τῶν φορολογουμένων τῶν ἐξόδων των, περιορίζων οὕτω τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐλέγχου μόνον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 καθορίζονται ἐπίσης τὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων, ὡς και τὰ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 15. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παγιοποιεῖται οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῆς ΣΤ' κατηγορίας, ἥτοι τῶν εἰσοδημάτων ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, συγχρόνως δὲ ἐλήφθη πρόνοια ὅπως μειωθῶσι κατὰ τι οἱ συντελεσταὶ τῶν ἀνωτέρων κλιμακίων, οὕτως ὥστε τὸ πέραν τῶν 210.000 δρ. κλιμάκιον νὰ φορολογηται μὲ 19 ο), ἥτοι μὲ τὸν συντελεστὴν τὸν καθορισθέντα και διὰ τὰς κατηγορίας εἰσοδημάτων ἐκ κεφαλαίου.

Προσέτι ἀπασφηνίσθη ὅτι ἡ ἐκπτώσις τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως θὰ ἐνεργεῖται προηγουμένως και μετ' αὐτὴν θὰ γίνεται ἡ κλιμακωσις τῆς φορολογητέας προσόδου.

Ἄρθρον 16. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παγιοποιεῖται ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τῆς Ζ' κατηγορίας, ἥτοι τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν.

Ἰδιαιτέρην σημασίαν κένεται ἡ διάταξις ἡ τεθεῖσα ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπεται ἡ καθιέρωσις ἰδιαιτέρου τρόπου φορολογίας τῶν ἀμοιβῶν τῶν καταβαλλομένων εἰς πραγματογνώμονας, δικηγότους κλπ. διὰ τὰς ὁποίας καθορίζεται και εἰδικὸς συντελεστὴς 12 ο). Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ συντελεστοῦ τούτου ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅτι πρόκειται περὶ ἀμοιβῶν κτωμένων κυρίως ἐξ ἐργασίας, προσέτι δὲ ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν θὰ υπάγεται πᾶσα ἀμοιβὴ ἀνευ ἐκπτώσεως τινος.

Ἄρθρον 17. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζεται τὸ ζή-

τημα τῶν ἐκπροθέσμων τροποποιητικῶν δηλώσεων τοῦ φόρου οἰκοδομῶν. Ὡς γνωστόν, εἰς τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι ἰσχύουσι μέχρις ὅτου ἤθελε διαταχθῇ ἡ ἀνασύνταξις αὐτῶν. Διαρκούσης τῆς ἰσχύος τῶν καταλόγων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φορολογούμενον ἡ ἐπίδοσις τροποποιητικῆς ἐπὶ ἑλαττον δηλώσεως, διὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὅποιον ἡ πρόσοδος μειοῦται πλέον τοῦ 10 ο) ἐν σχέσει πρὸς τὸ προηγουμένον οἰκονομικὸν ἔτος. Ἡ τοιαύτη τροποποιητικὴ δηλώσις κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἀρχικῶς διατάξεις, ἐπεδίετο ἐντὸς τῆς συνήθους προθεσμίας ἐπίδοσεως δηλώσεων, ἥτοι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, ἥτις προθεσμία ἐτύγχανεν ἀνατρεπτική.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ διάταξις αὕτη ἐθεωρήθη ἀκαμπτος και πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστή ἡπιωτέρα διὰ τὸν φορολογούμενον τὸν παραλιπόντα νὰ ἐπιδώσῃ ἐκπροθέσμως τὴν ἐπὶ ἑλαττον τροποποιητικὴν δηλώσιν του, διὰ τοῦ νόμου 5821 ἐπετράπη ἡ ἐπίδοσις και ἐκπροθέσμου τροποποιητικῆς δηλώσεως, δι' ἣν ἐπεβάλλετο προσαύξησις τοῦ φόρου λόγω ἐκπροθέσμου αὐτῆς.

Ὁ Νόμος ὅμως οὗτος 5821 δὲν ἔταξε προθεσμίαν πέραν τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδίδηται ἐκπρόθεσμος τροποποιητικὴ δηλώσις, ἀφεθείσης πάσης ἐλευθερίας εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς δι' οἰονδήποτε τῶν περελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ὡς ἐκ τούτου, ὡς ἦτο ἄλλως ἐπόμενον, ἐξακολουθοῦσιν ἐπιδιδόμεναι ὁθρόως ἐκπρόθεσμοι τροποποιητικαὶ δηλώσεις διὰ τὰ περελθόντα οἰκονομικὰ ἔτη. Ἡ ἐπίδοσις τοιούτων δηλώσεων, συνεχιζομένη και νῦν ἔτι, ἐδημιούργησε και δημιουργεῖ μεγάλαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἔγκαιρον βεβαίωσιν και εἰσπραξίν τοῦ φόρου, διότι οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀπασχολῶνται μὲ παλαιὰς ὑποθέσεις και νὰ τροποποιῶσιν ἢ ἀνατρέψωσιν ἐγγράφως φορολογουμένων, αἵτινες ἐγγράφαί πρὸ πολλοῦ ἔχουσι καταστή ὀριστικά. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα παρουσιάζει και τὴν ἐξῆς δυσχέρειαν. Ὅτι δὲν εἶναι εὐχερὲς μετὰ πάροδον ἐτῶν νὰ ἐλέγχωνται δηλώσεις ἀναφερόμεναι εἰς λίαν παρωχημένας περιόδους κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος. Πλὴν τούτου, μέχρις ἐνεργείας τῶν ἐπισφαλῶν τούτων ἐλέγχων και τῆς περαιώσεως ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας βεβαίωσεως τοῦ φόρου δυσχεραίνεται εἰς μεγάλον βαθμὸν ἡ εἰσπραξις αὐτοῦ, ὅπερ ἄτοπον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκρίναμεν ἀπαραίτητον τὴν διαρρύθμισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτρέπηται μὲν ἡ ἐπίδοσις ἐκπροθέσμων δηλώσεων, διὰ τὴν ἐπίδοσιν ὅμως τάσσεται προθεσμία μέχρι λήξεως τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας. Συνάμα ὁρίζεται ὅτι διὰ τὰς ἐκπροθέσμως δηλώσεις θὰ ἐπιβάλλεται και προσαύξησις τις διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον.

Ἄρθρον 18. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται πρόνοια περὶ μὴ παραγραφῆς τοῦ φορολογικοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου διὰ τινὰς περιπτώσεις, ἔστω και ἂν παρῇληθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καθιερωμένη συνήθως πενταετής προθεσμία παραγραφῆς. Ἐν τῷ Κώδικι φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὁρίζεται πενταετής προθεσμία, πέραν τῆς ὁποίας ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος δὲν δύναται ν' ἀξιῶσιν τὸν ὀφειλόμενον φόρον καθαρῶς προσόδου. Ἐν τῇ πράξει ὅμως εἰς πολλὰς περιπτώσεις, καίτοι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐγκρίτως ἐνήργησε διὰ τὴν ἐγγράφην εἰς τὸν σχετικὸν φορολογικὸν κατάλογον ἐντὸς τῆς πενταετοῦς προθεσμίας, ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐχάνετο, λόγω ἐλαττώματος τινος τῆς ἐγγραφῆς, ὅπερ ὅμως ἐλάττωμα διέφευγε τὸν ἑλεγχον και τὴν γνώσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐμφιλοχωρήσαντος ἐλαττώματος καθίετατο πλέον ἀδύνατος ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπανόληψις τῆς διαδικασίας βεβαίωσεως, διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε συμπληρωθῇ ἡ πενταετής προθεσμία τῆς παραγραφῆς.

Εἰς τὰς πλείστας, ἂν μὴ εἰς πάσας, τὰς περιπτώσεις ταύ-

τας, δύναται τις να εἴπῃ ὅτι τὸ παῖσμα ἐαυρύνει τὸν φορολογούμενον, ὅστις μὴ δηλῶν ἢ ἀνελικρινῶς δηλῶν τὸ εἰσόδημά του ἀποκρύπτει τὸ ὑφιστάμενον ἐν τῇ βεβαιώσει τοῦ φόρου, κατόπιν ἐνεργείας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γενομένη, ἐλάττωμα καὶ σιγῶν μέχρι συμπληρώσεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγραφῆς ἐμφανίζεται. μετὰ ταύτην διὰ ν' ἀξιῶσιν τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν τροποποίησιν τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ, ὁπότε ὅμως τὸ Δημόσιον ἀδυνατεῖ ν' ἀξιῶσιν τὸν προσήκοντα φόρον παρὰ τοῦ πράγματι ὑποχρέου.

Δὲν ὑποστηρίζομεν ὅτι στερεῖται βάσεως ἡ καθιέρωσις προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ φορολογικοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου αἱ συμπληροῦσαι τὰς κειμένας τοιαύτας δὲν ἐνέχουσι τὴν ἔννοιαν καταργήσεως τῆς παραγραφῆς. Ἀπεναντίας ἐν τῷ προγράμματι ἡμῶν ἔχομεν θέσει τὴν ταχυτέραν καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους περαιοῦσιν τὼν φορολογικῶν υποθέσεων, οὕτως ὥστε διὰ τῆς ἐνημερότητος ταύτης καὶ ὁ φορολογούμενος νὰ δύναται ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ νὰ καταβάλῃ τὰς φορολογικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ Δημόσιον νὰ εὐχερανθῇ ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν ἐσόδων αὐτοῦ, ὅπερ σπουδαϊότατον.

Θεωροῦμεν ὅμως ὡς ζήτημα στοιχειώδους δικαιοσύνης καὶ ἠθικῆς τάξεως τὸ νὰ προστατευθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ παῖσμα ἐαυρύνει κυρίως τὸν φορολογούμενον. Αἱ περιπτώσεις αὗται σαφῶς ἀναφερόμεναι ἐν τῷ Νόμῳ δὲν χρήζουσιν ἐπεξηγήσεως. Μεταξὺ αὐτῶν περιελήφθησαν, ἡ ὑπὸ στοιχείῳ δ' ἐπιπτώσει, διότι ἐπὶ ἀπαλλασσομένου ἰδιοκτητοῦ κλπ. ἀποκλείεται ἡ ἐνεργεία ἐγγραφῆς παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου λόγῳ τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ ἡ ὑπὸ στοιχείῳ ε' τοιαύτῃ, διότι ἐπὶ ἐκκεimenῆς κληρονομίας, ἐπιδικίας κλπ. δὲν εἶναι προφανῶς φικτὸν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον νὰ γνωρίζῃ πάντοτε τὴν ὑπαρξίν τοῦ πράγματι ὑποχρέου εἰς τὸν φόρον κηδεμόνος κλπ., ἵνα ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν ἐγγραφήν.

Ἄρθρον 19. Ἐπειδὴ ἐν τῇ πράξει ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ὁ κηδεμὼν κλπ. ἐπὶ ἐκκεimenῆς κληρονομίας ἢ ἐπιδικίας ἢ ὁ μεσεγγυούχος ἐπὶ μεσεγγυήσεως ὑπέχῃ ὑποχρεώσεις ἐπιδόσεως δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς παρ' αὐτοῦ διαχειριζομένης περιουσίας, συμπληροῦνται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, αἵτινες ὡς ἔχουσι δὲν προβλέπουσι ρητῶς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, ἀλλὰ ὁμιλοῦσι μόνον περὶ τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κηδεμόνος ἀνηλίκων κλπ.

Δι' ἐιδικῶν διατάξεων τεθεισῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλέπεται, κατ' ἐξίχεσιν τῶν ἰσχυουσῶν γενικῶν διατάξεων περὶ τοῦ τρόπου συγκροτήσεως τῶν πρωτοβαθμίων ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἢ σύστασις ἐιδικῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῆς α' κλάσεως τῆς Γ'. Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ μερισμάτων κλπ.), ὡς καὶ τῆς Δ' Κατηγορίας (κέρδων ἐξ ἐμπορευματομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) τῶν καθαρῶν προσόδων. Ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης σκόπιμος καὶ ἐπιβεβλημένη, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς σοβαρότητος τῶν ζητημάτων τῶν ἀνακυπτόντων κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, καθίσταται ἐπιτακτικὴ μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, αἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἄκρως σοβαροῦ καὶ λεπτοῦ ὁργανισμοῦ αὐτῶν, ἔδει νὰ τύχουσιν ἰδιαίτερας μεταχειρίσεως ἐν τῇ κρίσει τῶν φορολογικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

Διὰ τὸ ἐναιῶν δὲ τῆς κρίσεως ταύτης ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως πᾶσαι αἱ τοιαύτης φύσεως φορολογικαὶ ὑποθέσεις τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐκδικάζωνται παρ' ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης. Οὐχ ἥττον διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε

κριθῇ ἀναγκάσιον, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως διὰ Διατάγματος συνιστῶνται κατ' ἀνάλογον τρόπον καὶ ἑτεραι ἐπιτροπαὶ ἐν ἑτέροις Ἐφετερίαις.

Ἄρθρον 20. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τίθεται διάταξις περὶ μὴ βεβαιώσεως φόρου ἀναλυτικοῦ ἢ συνθετικοῦ ὅταν τὸ ποσὸν εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 50. Περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν φορολογουμένων ἀπὸ μικροενοχλήσεων καὶ τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ ἀκέρπου ἐργασίας, ἐγένετο λόγος καὶ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 21. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, συμπληρουμένου τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, θεσπίζεται καὶ ἰδιαίτερα ποινικὴ εὐθύνῃ διὰ τοὺς διευθύνοντας Συμβούλους κλπ. τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον ἐνεργήσῃ πράξεις ἢ ἤθελον παραλείπει τὴν ἐνεργείαν πράξεων, συνεπεία τῶν ὁποίων ἤθελε ζημιωθῇ τὸ Δημόσιον ὡς πρὸς τὸ φορολογικὸν δικαίωμα αὐτοῦ. Ἡ θέσις τῆς διατάξεως ταύτης ἐκρίθη ἀναγκαστικῶς, καθόσον ἡ ὑπάρχουσα πρόθεσις εἶναι νὰ μὴ ἐνεργήσῃ συστηματικῶς ἔλεγχος τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, τῆς φορολογούσης Ἀρχῆς δυναμένης, κατόπιν τῶν κορωτικῶν τούτων διατάξεων, νὰ στηρίζηται διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν δηλώσεων ἀνυπόπτως ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἐπιχειρήσεων παρεχομένων φορολογικῶν στοιχείων.

Προσέτι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τίθενται διατάξεις ἀφορώσαι τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου αἰτεῖται ἡ ἔκπτωσις τόκων ἐνυποθήκων δανείων, τὰ ὁποῖα, ἐνῷ ἐξωφλήθησαν, ἐξακολουθοῦν ἀναφερόμενα ἐν τοῖς βιβλίοις μεταγραφῶν, διότι αὐτοχρόνως δὲν ἐξηλείφθη καὶ ἡ ὑποθήκη.

Ἄρθρον 22. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφορῶσι τὴν μείωσιν τοῦ φόρου τῶν μικρεπιτηδευματιῶν, ἧτις, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἐθετέθη, ἐγένετο ἀφ' ἐνὸς πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μεγάλης μάζης τῶν μικρεπιτηδευματιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ εὐχερὴς εἰσπράξις τοῦ οὕτω καθοριζομένου νέου φόρου, ἀπαλλασσομένης τὸσον τῆς Ἐφοριακῆς ὅσον καὶ τῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας ἀπὸ μεγάλου φόρου ἐργασίας.

Διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ διὰ τῆς ἀνωτέρω μειώσεως τοῦ φόρου ἐπερχομένη ἀνακούφισις εἰς 140.000 περίπου μικρεπιτηδευματίας, παρατίθεται ἡ νέα κλίμαξ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παλαιάν.

Κ λ ἱ μ α ξ

Παλαιά	Νέα
100	50
200	75
300	100
400	150

Ἄρθρον 23. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιερῶνται γενικῶς ἡ ὑπαγωγὴ τῶν ἡμεδαπῶν ναυτιλιακῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς τὸν φόρον τῶν κέρων, ὡς συμβαίνει ἐπὶ φυσικῶν προσώπων, καθιερουμένης ἀντιστοίχου ἀπαλλαγῆς τῶν ἀπὸ τοῦ φόρου Γ' καὶ Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Τὴν διάταξιν ταύτην, διευκολυντικὴν τῆς ναυτιλίας, εἶχε περιλάβει ὁ Ν 5420, ὡς ἐξαιρετικὴν διὰ τὰ οἶκον. ἔτη 1932—33 καὶ 1933—34. Ἡ διευκολυντικὴ αὕτη διάταξις καθιερῶνται ἤδη παρίως ὑπὲρ τῶν ὡς ἀνω ἐταιρειῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προσετέθη ἡ ὑπαγωγὴ τῶν σταφιδαμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ἐιδικὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, ἀνάλογον πρὸς τὸν φόρον τῶν κατ' ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ επέκτασις τῆς μισθῆς ταύτης τῆς φορολογίας εἰς τὰς σταφιδαμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ὑπαγορεύθη ἐκ τοῦ λόγου τῆς εὐχερστερίας εἰσπράξεως τοῦ φόρου, καὶ συγχρόνως ἀποφυγῆς ἐλέγχων ὀχληρῶν διὰ τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐπιβραδυντικῶν τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τούτου. Τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ταύτης ὑπελογίσθη κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου τῶν καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Επίσης ἐκ λόγων εὐχερστερίας καὶ ταχυτέρας εἰσπράξεως τοῦ φόρου προβλέπεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἰσχύοντος σήμερον τρόπου φορολογίας τῶν μηχανικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐργολάβων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, προμηθευτῶν καὶ ἐνοικιαστῶν δημοσίων καὶ λοιπῶν προσόδων, τοῦ φόρου αὐτῶν ὑπολογιζομένου εἰς 5 ο)οο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκτελουμένου ἔργου, προμηθευμένου εἰδους ἢ ἐνοικιαζομένης προσόδου. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει ὑπολογισμοῦ τῶν κερδῶν 5 ο)ο καὶ φορολ. συντελεστοῦ ἐπὶ αὐτῶν 10 ο)ο. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ἡ φορολογία αὕτη ἐπιβάλλεται, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σταφιδεμπορικῶν καὶ καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπὶ ἐκάστης προμηθείας, ἐργαλαξίας, ἐνοικιάσεως ἢ ἐκάστης ἐξαγωγῆς ἢ πράξεως πωλήσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σταφίδος ἢ καπνοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κατ' ἐπαγγέλμα ἐνεργείας τῶν πράξεων τούτων.

Ἄρθρον 24. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου τυγχάνει προποιοιτικῆς τῆς ἤδη ἰσχυούσης τοιαύτης τῆς προβλεπούσης τὴν φορολογίαν τοῦ ἐμφανοῦς ἐταίρου ἐπὶ ἀφανῶν ἐταιρειῶν, καὶ ρυθμίζει τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τῆς ἀφανοῦς ἑταιρείας μετέχει καὶ ἀνώνυμος τοιαύτη, ὅποτε, βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, καθίστατο ἀμφίβολος ἡ φορολογία τῆς ἀνώνυμης ἑταιρείας.

Ἄρθρον 25. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ποτοποιῶν τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ νόμου 971 ἀπὸ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκπτώσεως τοῦ δευτέρου φόρου ἀπὸ τοῦ πρώτου, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας, τὴν ὁποίαν ὑφίσταντο μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 26. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ὀρίζεται ὑποχρεωτικῶς ἡ κατάταξις τῶν τῷ πρώτῳ ἀρχομένων τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν εἰς τὴν κατωτάτην κλάσιν τῆς φορολογικῆς κλίμακος, τοῦ φόρου τῆς ὀριστικῆς, ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους κατατάξεώς των, βαρύνοντος ἐφεξῆς τὰ κέρδη τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας καθιεροῦνται κυρίως τυπικὸν ἀπλῶς τέλος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐπιτυγχάνεται ὅπως ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ ἀφορᾷ τὰ κέρδη τοῦ προηγουμένου, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ φόρου καθαρῶς προσόδου, καταργουμένων οὕτω διὰ τοὺς ἐφεξῆς ἐπιτηδευματίας τῶν προέλασμένων ἤδη διακρίσεων αὐτῶν εἰς παλαιούς καὶ νέους.

Ἄρθρον 27 καὶ 28. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων προβλέπουσιν κυρώσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰσπράξεως τῶν τῷ μνημονευθέντος ἤδη φόρου μικροεπιτηδευματιῶν, ὅσον καὶ τοῦ φόρου τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν εἰδικὴν φορολογίαν τῶν ἐργολάβων, προμηθευτῶν καὶ ἐνοικιαστῶν δημοσίων κλπ. προσόδων.

Ἄρθρον 29 καὶ 30. Τὰ ἄρθρα ταῦτα περιέχουν διαρρυθμιστικὰς διατάξεις, ἀναγκαστικὰς κατόπιν τῶν εἰσπραχθεῖσων διὰ τῶν ἄνω ἄρθρων μεταρρυθμίσεων.

Ἄρθρον 31. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐρμηνεύεται αὐθεντικῶς ἡ ἐννοία τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5117 περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁποίου εἶχον δημιουργηθῇ ἀμφιβολία, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας, δεξαμένης ὅτι ἡ ἐνία κατὰτάξις ἀφορᾷ συγχρόνως ἐμπορικὰ καὶ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα παρὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ νομοθέτου.

Ἄρθρον 32—34. Εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα περιελήφθησαν διατάξεις παρατάσεως τῶν προσθέτων ποσοστῶν δημοσίου φόρου τοῦ νόμου 3338 λαμβανόμενου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἰσχύς τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου παγιοποιουμένων συντελεστῶν θέλει ἀρχίσει κατὰ κανόνα ἀπὸ τοῦ 1937—38 ὡς καὶ ἔτεραι τινες διατάξεις.

Ἄρθρον 35—41. Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τού-

των τοῦ σχεδίου διαρρυθμίζεται τὸ καθεστὼς τῶν ἀπαλλαγῶν, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον οἰκοδομῶν. Παρατηροῦμεν γενικώτερον, ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ὀριστικὰ μέτρα δι' ὀρισμένας ἐκκρεμούσας ἀπαλλαγὰς καὶ νὰ ἀποσαφηνισθῶσι θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Ἐπίσης δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ὑπὸ μελέτην ἀπὸ μακροῦ χρόνου καθιέρωσις ἀπαλλαγῶν τινῶν, ὡς καὶ ἡ ἄρσις ἐτέρων, μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογουμένων, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὸ ἐξ αὐτῶν ἔσθον διατεθῇ διὰ τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἄρθρου 35 καταργεῖται εἰς τὸ διηγεῖς ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν νεοδημιτῶν οἰκοδομῶν, ἡ ὁποία ἰσχυσε περίπου ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ἦτις ἀπὸ ἐτῶν κατὰ κοινὴν γνώμην ἔπαυσε νὰ ἔχῃ δικαιολογητικὴν βάσιν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 36 ἡ χορηγούμενη ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαλλαγὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περιορίζεται εἰς ποσὸν ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος δραχμῶν 18.000 ἐτησίως, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσης ἀπαλλαγῆς τῶν δραχμῶν 50.000. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἀπαλλαγὴ παραμένει ὡς ἰσχύει ἤδη, ἀποσαφηνιζομένων μόνον δύο προϋποθέσεων, αἵτινες ἐν τῇ πρακτικῇ δὲν ἐρμηνεύθησαν ὀρθῶς ὑπὸ τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Οὕτω, ἐνῶ ἦτο καταφανές ὅτι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις δὲν ἀπεσκόπουσιν εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν οἰκοδομῶν ἀνεγειρομένων ἢ προοριζομένων διὰ καταστήματα, ἀλλὰ μόνον τοιούτων, αἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν στέγασιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅπως ἐσφαλμένως ἀπηλλάγησαν τοῦ φόρου οἰκοδομαὶ ἀνεγερθεῖσαι καὶ προοριζόμεναι διὰ τὴν στέγασιν ἐπιχειρήσεων ἢ δημοσίων καταστημάτων κλπ. Δίδεται ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 36 ἡ ἐρμηνεία ὅτι δὲν ἀπαλλάσσονται οἰκοδομαὶ αἵτινες ἀνηγέρθησαν καὶ προορίζονται διὰ καταστήματα κλπ. ἢ καὶ ἀπλῶς διατίθενται ἢ χρησιμοποιοῦνται διὰ τοιαύτην τινὰ χρῆσιν ἢ πάντως διὰ χρῆσιν διάφορον τῆς κατοικίας.

Ἐπίσης οὐχὶ ὀρθῶς εἶχον ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου οἰκοδομαὶ ἀνεγερθεῖσαι κλπ. οὐχὶ ὑπὸ συνταξιούχων, ἀλλὰ ὑπὸ κληρονόμων αὐτῶν, δηλαδὴ ὑπὸ προσώπων τὰ ὁποία δὲν ὑπῆρξαν αὐτὰ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀλλὰ ἀπλῶς δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν δικαιώματι κληρονομικῷ, ὡς εἶναι ἡ σύζυγος ἀποδιώσαντος δημοσίου ὑπαλλήλου κλπ. Ὁ Νόμος δὲν ἀπεσκόπει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀπαλλαγὴν εἰς τὰ πρόσωπα αὐτά, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ εὐνοήσῃ μόνον αὐτοὺς τούτους τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἄλλοτε διατελέσαντας εἰς τὴν ἐνεργὸν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Δίδεται ἤδη ἡ ἐρμηνεία, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα δὲν δικαιοῦνται τῆς ἀπαλλαγῆς διὰ τὰς ἀνεγειρομένας κλπ. παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων οἰκοδομῶν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἐὰν ὁ ἀποδιώσας δημόσιος ὑπάλληλος ἔτυχεν ἀπαλλαγῆς δι' ἀνεγερθεῖσαν κλπ. παρ' αὐτοῦ οἰκοδομήν, ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη συνεχίζεται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ προικολήπτου συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 5420. Ἐπίσης ἡ διδομένη, ὡς ἀνωτέρω, ἐρμηνεία δὲν ἀποκλείει ὅπως ὁ κληρονόμος, ὡς τοιοῦτος, ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀπαλλαγῆς, τὴν ὁποίαν τυχὸν ὁ ἀποδιώσας δημόσιος ὑπάλληλος, εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ, εἴτε ὡς συνταξιούχος, δὲν ἠτήτατο ἐν ζωῇ δι' οἰκοδομήν, ἣν αὐτὸς οὗτος ἐν ζωῇ ἀνήγειρε καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς οἰκοδομῆς μέχρι τοῦ θανάτου χρονικὸν διάστημα.

Ἐκ παραλλήλου καταργοῦνται αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Μαΐου 1923 «περὶ ἀνεγέρσεως εὐθηρῶν οἰκιῶν», τῶν ὁποίων ἔτυχον ὀρισμένοι ἑταιρίαι, ἐξαιρέσει τῶν οἰκοδομῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐξωρήθησαν εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, δι' ἃς ἰσχύει ὁ περιορισμὸς τῆς ἀπαλλαγῆς. Ἐπίσης κατηργήθησαν καὶ αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Νόμου 3356, ἡ περαιτέρω συνεχίσαι τῶν ὁποίων ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις δὲν δικαιολογεῖται.

Ὁ φόρος οἰκοδομῶν εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας καταργουμένων ἀπαλλαγῶν ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ

έτους 1937—38 επί του εισοδήματος του έτους 1936—37. Βικιτέρως σημειούμεν, ότι από τής δημοσιεύσεως του Νόμου καταργείται συγχρόνως και πάσα έτερα άπαλλαγή από φόρων ή τελών κλπ., ή όποια προεβλέπετο μετά τής άπαλλαγής από του έτησιού φόρου οικοδομών. Ούτω από τής δημοσιεύσεως του Νόμου δέν δικαιούται ό δημόσιος υπάλληλος άπαλλαγής από του φόρου μεταβιβάσεως δι' αγοραζόμενον παρ' αυτού οικόπεδον ή από των τελών χαρτοσήμου τής περι άγοραπωλησίας συμβάσεως κλπ. Ομοίως καταργούνται και αι υπό του Νόμου 3356 προβλεπόμεναι όμοιαι άπαλλαγαι κλπ.

Τό άρθρον 37 άποσαφηνίζει τον χαρακτηρισμόν τής κατά τον Νόμον 3764 κλπ. άπαλλαγής από του φόρου οικοδομών των αναπήρων άξιωματικών και όπλιτών, όρίζει δέ ότι φορολογείται από του 1937—38 πάσα οίκοδομη άπηλλαγμένη εις τό πρόσωπον αναπήρου άξιωματικού ή όπλίτου και μεταβιβάσθαι παρ' αυτού εις έτερον πρόσωπον.

Διά του αυτού άρθρου χορηγείται άπαλλαγή από του φόρου οικοδομών, υπό τας διακρίσεις των έν αυτώ διατάξεων, εις τους αναπήρους όπλίτας αποτελούντας τάξιν προσώπων δεομένων και άξίων πάσης προστασίας. Η άπαλλαγή, άρχομένη από του οικ. έτους 1934—35, χορηγείται έφόσον ό άνάπηρος δέν κекητήται οίκοδομήν άπαλλασσομένην κατά τον Νόμον 3764 κλπ. Άλλως ισχύει ή άπαλλαγή του νόμου 3764, περιοριζόμενη όμως από του οικ. έτους 1937—38 εις τό ποσόν των δραχ. δέκα όκτώ χιλιάδων έτησίως. Συνεπώς διά πάντα άνάπηρον όπλίτην τό άπαλλασσόμενον ποσόν περιορίζεται από του 1937—38 εις δραχ. δέκα όκτώ χιλιάδας έτησίως. Διά τους αναπήρους όπλίτας, οίτινες τό πρώτον δικαιούνται τής άπαλλαγής από του 1934—35, τό άπαλλασσόμενον ποσόν είναι επίσης δέκα όκτώ χιλιάδες έτησίως. Διά δέ τους κεκτημένους άπηλλαγμένην οίκοδομήν κατά τον Νόμον 3764, ή άπαλλαγή εξακολουθεί νά είναι άπεριόριστος μόνον διά τά οικονομικά έτη μέχρι και του 1936—37.

Διά του άρθρου 38 έρμηνεύονται αυθεντικώς αι διατάξεις αι σχετικαι προς την άπαλλαγήν από του φόρου των προσφυγικών οικοδομών, διότι εκ παρερμηνείας τής έννοίας των διατάξεων αυτών εξέληφθη, ότι ούδεις περιορισμός όσον άφορά τό ποσόν του άπαλλασσομένου εισοδήματος έχει τεθή προκειμένου περί των οίκοδομών των προσφυγικών συνοικισμών τής Ν. Σμύρνης και Ν. Καλλιπόλεως. Διασαφίζεται ήδη ότι ή άπαλλαγή καθιερώθη και νοείται όμοια και γενική διά πάσαν κατηγορίαν προσφυγικών οίκοδομών και συνεπώς και αι οίκοδομαί των άνωτέρω συνοικισμών άπαλλάσσονται μόνον διά τό μέχρι δραχ. τριάκοντα χιλιάδων έτησίως εισόδημα αυτών.

Συγχρόνως όρίζει τό άρθρον 38 ότι ή άπαλλαγή, υπό την έννοίαν ταύτην, των προσφυγικών οίκοδομών περιορίζεται εις ποσόν άπαλλασσομένου έτησιού εισοδήματος από δραχ. τριάκοντα χιλιάδας εις δραχ. δέκα όκτώ χιλιάδας έτησίως από του οικον. έτους 1937—38. Τό ποσόν τούτο θεωρούμεν έπαρκές διά νά έχη ή άπαλλαγή τον χαρακτήρα δικαιολογημένης έξαιρέσεως.

Επίσης καταργείται, ως μη έχουσα δικαιολογητικήν βάση, και ή άπαλλαγή των εκποιουμένων υπό τής Έθνικής Τραπέζης άνταλλαξιμών οίκοδομών.

Διά του άρθρου 39 καταργείται ή διάταξις του Ν. Διατάγματος τής 22 Ιουλίου 1933, του κυρωθέντος διά του Νόμου 5781, ήτις προέβλεπε τό δυνατόν τής άπαλλαγής τής ιδιοκατοικουμένης οίκοδομής των πολυτέκνων. Η άπαλλαγή αυτή δέν είχε καθιερωθή μέχρι τούδε, μη έκδοθέντος του απαιτούμενου Διατάγματος, σχετιζόμενη δέ προς τά δημογραφικά μας ζητήματα δέεται βαθυτέρας έρευνής. Πάντως, προς τό παρόν νομίζομεν ότι, μετά την επέκτασιν μάλιστα τής άπαλλαγής των μικρών οίκοδομών και εις τας εκμισθουμένας τοιαύτας, περί ής τό άρθρον 5 του σχεδίου, δέν συντρέχει λόγος νά ισχύωσιν αι περι άπαλλαγής των πολυτέκνων διατάξεις.

Τό άρθρον 40 ρυθμίζει εκκρεμούσαν από έτών βεβαίωσιν του φόρου δι' οίκοδομάς, αίτινες άνηγγέρθησαν εις τας πυρκαϊστούς καμπούλεις και κόμας Σιδηρόκαστρον, Τζουμαγιάν, Νιγρίταν κλπ. κατά τό χρονικόν διάστημα από Ιουλίου 1926 μέχρι Μαΐου 1929, διά τας όποίας είχε δοθή εις τό παρελθόν υπό άλλων κυβερνήσεων ή υπόσχεσις άπαλλαγής και είχεν έκτοτε άνασταλή ή βεβαίωσις του φόρου.

Διά τας οίκοδομάς αυτές επέκτείνεται ή άπαλλαγή, ήτις ισχύει συμφώνως προς τό Ν. Διάταγμα τής 7 Μαΐου 1929, κυρωθέντος διά του νόμου 4157, δι' έτέρας οίκοδομάς των αυτών καμπούλεων άνεγερθείσας από του Μαΐου 1929 και έντεϋθεν. Διά τής επέκτασεως ταύτης τής άπαλλαγής ουσιαστικώς κυρούται ύφισταμένη σήμεραν κατάστασις, δεδομένου ότι μέχρι τούδε δέν εισεπράχθη φόρος διά τας οίκοδομάς αυτές, διέρρευσε δέ ήδη τό μεγαλύτερον διάστημα τής δεκαετούς περιόδου τής άπαλλαγής.

Διά του άρθρου 41 ρυθμίζεται όμοίως ή εκκρεμούσα τυπικώς έφαρμογή τής άπαλλαγής των οίκοδομών των σεισμοπληκτων περιφερειών Κορινθίας, Κεφαλληνίας και Εύβοίας.

Ως προς την σεισμόπληκτον περιφέρειαν τής Κορίνθου ό Νόμος 3717, περί όργανισμού σεισμοπαθών Κορινθίας, προέβλεπε τό δυνατόν τής άπαλλαγής των οίκοδομών τής σεισμοπληκτου περιφέρειας επί δεκαετίαν δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών. Η απόφασις όμως ούδέποτε εξέδόθη, πιθανόν επί τή σκέψει ότι έδικαιολογείτο διάκρισις των οίκοδομών αίτινες κατεστράφησαν εκ των σεισμών από τας ύποστάσας μόνον ζημίας και ή χορήγησις διαφόρου δι' έκαστέραν κατηγορίαν των οίκοδομών τούτων άπαλλαγής. Έν πάση περιπτώσει ούδέν μέτρον όριστικόν μέχρι σήμεραν ελήφθη. Εκτός τής αναστολής πάσης ένεργείας βεβαίωσεως φόρου εις την σεισμόπληκτον περιφέρειαν και διατάξεως του νόμου 5420, καθ' ήν άπεκλείετο ή τυχόν μη γενομένη μέχρι του 1932 βεβαίωσις του φόρου οίκοδομών διά τας άμέσως μετά τους σεισμούς οικον. έτη 1928—29 και 1929—30, παραμένει δέ εισέτι εκκρεμής ή έφαρμογή τής άπαλλαγής.

Η άντίληψις τής χορηγήσεως διαφόρου άπαλλαγής αναλόγως των ζημιών των οίκοδομών είναι άναντιρρήτως ή όρθότερα. Έπειδή όμως διέρρευσε ήδη μακρά περίοδος άποχής εκ πάσης άπαιτουμένης εξακριβώσεως των ζημιών, ή εξακριβωσις δέ αυτή σήμεραν καθίσταται εις άκρον δυσχερής και έπειδή εξ άλλου ή έφαρμογή ήδη άπαλλαγής με βάση διακρίσεως των ζημιών θα κατέληγεν άναποτρέπτως, όχι μόνον εις όγκώδη φοροτεχνικήν έργασίαν, αλλά και εις βεβαίωσιν και είσπραξιν άνάδραμικώς των φόρων πλειόνων ή πάντων των από του 1930—31 και έντεϋθεν οικον. έτών δι' όσας οίκοδομάς ύπέστησαν μόνον ζημίας, ή συσσωρεύσεις δέ των φόρων τούτων θα προσκάλει την εύλογον δυσφορίαν των ιδιοκτητών, προκαρίναμεν την χορήγησιν πλήρους και άνευ διακρίσεων άπαλλαγής πάσης οίκοδομής περιλαμβανομένης έντός τής σεισμοπληκτου περιφέρειας διά τό από των σεισμών μέχρι του τρέχοντος οικον. έτους χρονικόν διάστημα, τό όποίον ισούται περίπου προς την έν τώ Νόμω 3717 αναφερομένην δεκαετίαν και την φορολόγησιν των οίκοδομών τούτων από του έπερχομένου οικον. έτους 1937—38.

Εις τον Νόμον, πλην διατάξεων τινων σχετιζομένων προς την διαδικασίαν τής άπαλλαγής, περιελήφθη και διάταξις επέκτείνουσα την ως άνωτέρω χορηγουμένην άπαλλαγήν και επί οίκοδομών αίτινες κείνται έκτός τής σεισμοπληκτούς περιφέρειας, υπό τας προϋποθέσεις, ότι α) ό ιδιονότης έτυχε σεισμοπαθείας και β) ότι ή νέα οίκοδομή, εάν ή παλαιά κατέρρευσε, άνηγγέρθη έντός τής αυτής, όπου και ή παλαιά Κοινότης. Η τοιαύτη επέκτασις τής άπαλλαγής νομίζομεν ότι επέβάλλετο, διότι οι άφορώντες την άποκατάστασιν των σεισμοπαθών νόμοι έπιτρέπουν την χορήγησιν άτομικών σεισμοπαθειών εις ιδιοκτήτας, ών αι οίκοδομαί κείνται έκτός τής σεισμοπαθούς περιφέρειας. Καί είναι τούτο όρθόν, δεδομένου

ὅτι ἡ χορηγούμενη προστασία ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων στηρίζεται εἰς τὴν αὐτὴν δικαιολογητικὴν βάσιν. Διασαφίζομεν ὅτι ἡ ἐννοία τῆς διατάξεως εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ὑπάγεται ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἐὰν ἔτι ὁ ιδιοκτήτης δὲν ἔτυχῃ μέχρι τοῦδε ἀτομικῆς σεισμοπαθείας, ἀλλὰ θὰ τύχῃ τυχὸν τοιαύτης μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ἀποκλείεται ὅμως ἡ ἐπιστροφή τοῦ τυχόν καταβληθέντος φόρου, ὡς προβλέπει περὶ τούτου ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκοδομῶν τῶν σεισμοπλήκτων περιφερειῶν τῆς ἐπαρχίας Πάλλης Κεφαλληνίας καὶ τῶν Κοινοτήτων Λίμνης, Ἀγίας Ἀννης κλπ. τῆς Εὐβοίας, ἐκρίναμεν, κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω σκέψεις, ὡς ἀναγκαίαν τὴν κατάργησιν τῆς μὴ ἐφαρμοσθείσης μέχρι τοῦδε ἀπαλλαγῆς, ἣν προσέβλεπεν ὁ Νόμος 5420 καὶ τὸ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν Διάταγμα τῆς 20 Ἰουλίου 1933 ἀνάλογον τῶν προξενηθειῶν ἐκ τῶν σεισμῶν ζημιῶν, καὶ χορηγήσιν πλήρους τοιαύτης μέχρι καὶ τοῦ τρέχοντος οἴκον. ἔτους καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν οἰκοδομῶν τούτων εἰς τὸν φόρον ἀπὸ τοῦ προσεχὸς οἴκον. ἔτους 1937—38.

Ἄρθρο 42. Δι' ἐιδικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεκτείνεται ἡ ἐπὶ τῆς χορηγίας καὶ πάσης ἄλλης περιουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου παρεχόμενη ἀπαλλαγὴ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Ἐπίσης ἐρμηνεύεται, ὅτι ἡ κατὰ τὰς ἐιδικὰς διατάξεις παρεχόμενη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐπιχορήγησις δὲν ἀποτελεῖ φορολογητέαν πρόσδοτον.

Προσέτι δι' ἐτέρας διατάξεως ὁρίζεται, ὅτι αἱ πάσης φύσεως ἀπρλαυαὶ τῶν ἀρχιερέων (διάφορα κανονικὰ δικαιώματα καὶ ἐν γένει τυχερά), τὰς ὁποίας κτῶνται ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ αὐτῶν ἀξιώματος πέραν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των, ἀπαλλάσσονται τόσον τῆς φορολογίας τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν, Στ' ἢ κατὰ περίπτωσιν Ζ', τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου. Εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι ὁ μηνιαίος μισθός, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα πρόσδοτος ἐξ ἄλλης κατηγορίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀναλυτικὴν καὶ τὴν συνθετικὴν φορολογίαν.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐκρίθη δικαία, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς, λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ χριστιανικοῦ σκοποῦ ἐν ἐπιτελοῦσι, διαθέτουσιν ὑπὲρ τῆς φιλανθρωπίας καὶ λοιπῶν ἄλλων ἀγαθειῶν σκοπῶν τὰ ἐκ τυχερῶν προερχόμενα ποσά.

Ἄρθρο 43 ἕως 45. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων τίθενται διατάξεις ἐν σχέσει μετὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὑπὸ τῶν πλοιοκτητῶν μὴ καταβληθέντων φόρων ΣΤ' Κατηγορίας (μισθῶν ὑπηρεσιῶν) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιοματικῶν φορηγῶν πλοίων τῶν ἐτῶν 1919 — 1930. Ἐπίσης παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀνασυζητήσεως φορολογικῶν ἐφέσεων ἢ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως κλπ., αἱ ὁποῖαι ἀπερρίφθησαν τύποις ἐλλείψει παραβόλου. Τέλος καταργοῦνται ὠρισμένοι διατάξεις, ἡ κατάργησις τῶν ὁποίων ἦτο ἐπιβεβλημένη μετὰ τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιφερομένας τροποποιήσεις.

Ἄρθρο 46. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ρυθμίζει μεταβατικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδόσεως τῶν δηλώσεων ἐν τῇ Δ' Κατηγορίᾳ, κατόπιν τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων ὠρίσθη, ὅτι ἐφεξῆς καθ' ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος θὰ δηλώνονται τὰ ἀποτελέσματα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τοὺς ἰσολογισμούς, οἵτινες ἐκλείσαν κατὰ τὸ προηγούμενον οἶκον. ἔτος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ προηγούμενον διαχειριστικὸν τοιοῦτον, ὡς ἄχρι τοῦδε ἴσχυε. Ἡ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ πάντας τοὺς ὑποχρέους εἰς φόρον τῆς Δ' Κατηγορίας, ἐξαιρέσει τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, διὰ τὰς ὁποίας λαμβάνεται ἐιδικὴ πρόνοια ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 47.

Ἄρθρο 47. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου κανονίζονται τὰ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου Νόμου. Ἐνταῦθα δέον νὰ δηλωθῇ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐρμηνευτικὰς διατάξεις, αἵτινες κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἅμα τῇ δημοσίευσί τοῦ Νόμου, αὗται θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀναδρομικῶς, ὡς συνήθως ἐφαρμόζονται αἱ αὐθεντικῶς ἐρμηνεύουσαι τὸν Νόμον διατάξεις.

Ἄρθρο 48. Τελικὴ διάταξις τοῦ παρόντος Νόμου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τεθεῖσα προβλέπει περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐπιβεβλημένης κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων τροποποιήσεων τοῦ ἰσχύοντος Κώδικος.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νόμου, ὃν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1936.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Εὐλαδέστατος Ὑπάρχων

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργῶς

ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Αναγκαστ. Νόμος υπ' αριθ. 332. 1936

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κώδικος της Φορολογίας Καθαρών Προσόδων κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασμεν και διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Άρθρον 1

Ο Κώδιξ φορολογίας καθαρών προσόδων, ως ούτος έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά μεταγενεστέρων Νόμων, τροποποιείται και συμπληροῦται ως ακόλουθος :

Άρθρον 2.

Το άρθρον 4 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Θεωρείται επίσης ως πρόσδοδος φορολογουμένη κατά τὰ ἐν τῇ κατηγορίᾳ Δ' ὀριζόμενα καὶ τῷ συνθετικῷ συμπληρωματικῷ φόρῳ, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτον συντρέχει περίπτωσης :

α') Τὸ ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως ἐμπορικῆς ἢ οἰκιστικῆς ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ἐπωνυμίας κλπ. προκύπτον κέρδος, τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν καλὴν πορείαν τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀέρας).

β') Πᾶσα ὠφέλεια ἐξ ἐκχωρήσεως πλυντὸς ἐν γένει δικαιώματος, οἷον δικαιώματος μισθώσεως ἢ ὑπαμισθώσεως, προνομίου, δικαιώματος συναφούς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος κλπ.

γ') Ἡ πραγματοποιηθεῖσα αὐτόματος ὑπερτίμησις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιοῦμένου κεφαλαίου ὡς καὶ ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα τοιαύτη, ἐφ' ὅσον περιελήφθη ἐν τῇ ἀπογραφῇ, ἐξαίρεσει τῆς ἐξ ἀκινήτων καὶ πλοίων προκυψάσης.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόσδοδοι φορολογουνται διακεκριμένως πρὸς ἄλλας προσόδους τοῦ φορολογουμένου, ὑπαγομένης ἐπίσης εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν ἢ εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν τυχὸν συνυπάρχουσαν ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν φόρου τῆς Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων. Ἐκ τῶν αὐτῶν προσόδων φορολογουνται ἐν τε τῇ Δ' κατηγορίᾳ καὶ τῷ συνθετικῷ φόρῳ τὰ τέσσαρα πέμπτα, τοῦ ὑπολοίπου ἀπαλλασσομένου».

Άρθρον 3.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, εἶναι ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην δὲν ὑποβάλλεται ἡ αὐτόματος ὑπερτίμησις, ἢ προκύψασα ἐκ τῆς ἐκποίησεως ἢ ἐκ τῆς ὀπωσθήποτε μετατροπῆς εἰς δραχμὰς σταθεροποιήσεως τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιοῦμένου κεφαλαίου, καθ' ὃν χρόνον ἴσχυεν ἡ νόμῳ σταθεροποιήσις τῆς δραχμῆς. Ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Άρθρον 4.

Τὸ άρθρον 7 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων αντικαθίσταται ὡς εξής :

«1. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα ποσοστὰ ἀναλυτικῷ καὶ συνθετικῷ φόρῳ δὲν προσυξάνονται κατὰ τὰ πρόσθετα ποσοστὰ :

α') τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσῷ δραχμῶν 1.600.000.000».

β') τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 3312 «περὶ αὐξήσεως τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσῷ τῶν δραχμῶν 1.600.000.000» ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων ἐφ' ὃν τοῦτο ἐπεξετάθη βραδύτερον».

γ') τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. Α. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ», καὶ

δ') τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2ας Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινῶν μέτρων».

2. Οἱ κατὰ τοὺς οἰκείους εἰδικούς νόμους ἐπιβαλλόμενοι καὶ μετὰ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων συμβεβαιούμενοι πρόσθετοι φόροι (δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς, ὁδοστρωμάτων, ὁδοποιίας κλπ.) ὑπολογίζονται ἐφεξῆς ἐπὶ παγίου συντελεστοῦ δημοσίου φόρου ὀριζομένου εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο).

Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ οἰκοδομῶν, δι' ἃς ὁ ἀνήκων φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Κώδικος, οἱ ὡς ἀνωτέρω πρόσθετοι φόροι, ὑπολογίζονται διὰ χρήσεως ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος δημοσίου φόρου ποσοστοῦ προσθέτων φόρων, ἴσου πρὸς τὸν λόγον τῆς ὀριζομένης σχέσεως μεταξὺ τῆς ὡς ἀνωτέρω βάσεως 10 ο)ο καὶ τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ 16 ο)ο. Τὸ οὕτω ἐξευρισκόμενον ποσοστὸν ἀποστρογγυλοῦται ἀμειλυνόμενον μὲν ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων τῶν κατωτέρων τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν, θεωρουμένων δὲ τῶν ἀνωτέρων ὡς ἀκεραίας μονάδος».

Άρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων αντικαθίσταται ὡς εξής :

«3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὀρίζεται εἰς δέκα ἐξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (16 ο)ο) ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος».

2. Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Κώδικος αντικαθίσταται ὡς εξής :

«δ') Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν ὑποίων τὸ ἀκαθάριστον εἰσοδήμα δὲν υπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας ἐξακοσίας δραχμῶν ἐτησίως. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν οἰκοδομῶν ὁ κύριος φόρος δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰ δύο τρίτα τῆς ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας ἐξακοσίας δραχμῶν διαφορᾶς τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος αὐτῶν».

3. Αἱ περιπτώσεις στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύουσι σήμεραν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν βιομηχανοστασίων, καπιναποθημῶν κλπ. καὶ τῶν ἀκινήτων τῶν χρησιμοποιομένων πρὸς ἄσκησιν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, καταργοῦνται.

4. Αἱ μέχρι τοῦδε περιπτώσεις η' καὶ θ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀριθμοῦνται ἐφεξῆς ὑπὸ στοιχεῖα στ' καὶ ζ'.

5. Ἡ διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 5199 προστεθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 6 παράγραφος εἰς τὸ άρθρον 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 5.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 5821, ὡς καὶ ἡ περίπτωσης α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5821, καταργοῦνται, ἰσχυουσὶν ἐφεξῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡμεδαπὰς ἀνωνύμους ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰς ἡμεδαπὰς ἀνωνύμους οἰκοδομικὰς ἐταιρείας τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος, τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Άρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων αντικαθίσταται ὡς εξής :

«4. Ἀφαιρετέα βάρη καὶ δαπάναι τοῦ ἀκινήτου λογίζονται :

α') Πᾶς ἄσματος δημόσιος, δημοτικός ἢ κοινοτικός καὶ ὁ-
δικὸς φόρος ἢ δικαίωμα ἢ τέλος βαρύνον τὸ ἀκίνητον, ἐκτὸς
τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου.

Προκειμένου περὶ τῶν φόρων κλπ. ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερο-
μένων, οἵτινες συμβεβασιύονται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τοῦ
δημοσίου φόρου, ὡς καὶ διὰ τὰ κατὰ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλων κιν-
δύνων ἀσφάλιστρα τοῦ ἀκινήτου, τὸ ἐκπεστέον ποσὸν ὁρίζεται
παγίως εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου
εἰσοδήματος.

β') Ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἄλλοτρίας κυριότη-
τος τὸ ἐτησίως παρεχόμενον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς δικαί-
ωμα, ὡς καὶ ἡ λογιζομένη ὡς μίσθωμα καὶ φορολογουμένη κατὰ
τὸ ἄρθρον 9 ἀξίας τῆς ἐπὶ τοῦ ἄλλοτρίου ἐδάφους ἀνεγερθεῖ-
σης οἰκοδομῆς.

γ') Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως, τὸ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκ-
μισθωτὴν καταβαλλόμενον μίσθωμα.

δ') Δι' ἀποσέσεις καὶ ἐξόδα ἐπισκευῆς πρὸς συντήρησιν
τοῦ ἀκινήτου δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (120)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθα-
ρίστου εἰσοδήματος, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐκμισθουμένων μετ' ἐπι-
πλῶν καὶ μηχανημάτων δέκα τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (140)ο
ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ ξυλίνων ἐν γένει οἰ-
κίων ἐκπίπτειται πρόσθετον ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν
(100)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσοστοῦ ἀποσέσεως καὶ
ἐξόδων ἐπισκευῆς δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ εἰσοδήματος τῶν κατὰ
τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 γηπέδων καὶ τῆς κατὰ τὰς
αὐτὰς διατάξεις λογιζομένης ὡς μισθώματος καὶ φορολογου-
μένης ἀξίας τῆς ἐπὶ ἄλλοτρίου ἐδάφους ἀνεγερθεῖσης οἰκο-
δομῆς.

Ἐπὶ τῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων βιομηχανοστασίων, ὡς
καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἐξαρτημάτων (οὐχὶ ὅμως
τῶν οἰκοπέδων, ὡς καὶ τῶν διαμερισμάτων κλπ. τῶν χρησιμο-
ποιουμένων διὰ κατοικίαν ἢ διαμονὴν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γέ-
νει ἢ τῶν ἐργατῶν, δι' ἅτινα ἰσχύουσιν αἱ γενικαὶ διατάξεις)
ἐκπίπτειται ποσοστὸν τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)ο). Ὡς
βιομηχανοστάσια δὲ διὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ποσοστοῦ τούτου
θεωροῦνται οἰκοδομήματα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λει-
τουργίαν μόνον τῆς μεγάλης βιομηχανίας, ἐν περιπτώσει δὲ
ἀνωνύμου ἐταιρείας ἐπὶ πάσης βιομηχανίας. αὐτῆς, ἐν οἷς
ὁρίζονται προσηρμωμένοι μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.
Ἐπὶ τῶν βιομηχανοστασίων τούτων, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φο-
ρολογίας τῆς Δ' κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομη-
χανικῶν ἐπιχειρήσεων) δὲν ἐνεργεῖται ἡ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως
στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος προβλεпу-
μένη ἀπόσέσις.

Ἐπὶ οἰκοδομῶν κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἄλλοτρίας κυριότητος,
ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνήθῃ ὅπως ἡ οἰκοδομὴ περιέλθῃ μετὰ τὴν
λήξιν τῆς συμβάσεως εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους, πρόσθετον
ποσοστὸν δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (150)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθα-
ρίστου εἰσοδήματος διὰ τὸν καρπούμενον τὸ εἰσόδημα τῆς οἰ-
κοδομῆς ἐάν ἡ διάρκειά τῆς ὑπ' αὐτοῦ χρήσεως τοῦ ἐδάφους
ὁρίσθῃ μέχρι 15 ἐτῶν, δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100)ο ἐάν ἡ
διάρκεια τῆς χρήσεως ὁρίσθῃ ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἐτῶν, πέντε
ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50)ο ἐάν ἡ διάρκειά ὁρίσθῃ ἀπὸ 30 μέχρι
40 ἐτῶν. Ἡ διάρκειά τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὑπολογίζεται
ἀπὸ τῆς πλήρους ἀναγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς μέχρι τῆς λή-
ξεως τῆς συμβάσεως.

ε') Οἱ τόκοι ἐνυποθήκων δανείων ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου συνα-
φθέντων ἢ ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου κλπ., τοῦ κατὰ τὰ
ἄρθρα 9 καὶ 11 κτησαμένου τὸ εἰσόδημα καὶ ὑποχρέου εἰς τὸν
φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀκινήτου.

Ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀφαιρουμένων τόκων δύναται διὰ
Διατάγματος, ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκτιθεμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐξαίρεθῶσιν οἱ τόκοι πιστώσεων ἀσφαλι-

ζομένων δι' ὑποθήκης, παρεχομένων δὲ πρὸς πρόσωπα ὑπέχον-
τα φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ἐν τῇ φορολογίᾳ Ἐπιτηδεύματος
ἢ κατὰ περίπτωσιν ἐν τῇ φορολογίᾳ τῆς Δ' Κατηγορίας
τῶν καθαρῶν προσόδων. Τὸ αὐτὸ Διάταγμα θέλει προσδιορί-
σει καὶ τὸ εἶδος τῶν τοιούτων πιστώσεων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἐνεγράφη-
σαν ὑποθήκαι ἐπὶ πλειόνων ἀκινήτων, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ ἀ-
παλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς φορολογίας, οἱ τόκοι ἐ-
πιμερίζονται ἀναλόγως τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἑκάστου
ἀκινήτου ἢ ἀπαλλασσομένων τμημάτων αὐτοῦ, δὲν ἀφαιροῦνται
δὲ οἱ τόκοι οἱ ἀναλογούντες εἰς τὸ ἀκαθαρίστον εἰσόδημα τῶν
ἀπαλλασσομένων ἀκινήτων ἢ τῶν ἀπαλλασσομένων τμημάτων
αὐτῶν. Ἐὰν μετὰ τῶν ἐνυποθήκων ἀκινήτων καταλέγονται
καὶ τοιαῦτα μὴ προσδοκῶντα, οἱ τόκοι κατανέμονται ἀναλόγως
τῆς κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς φο-
ρολογίας ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 6176, ἡ προ-
ελέπουσα περὶ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῆς
οἰκοδομῆς τόκων δανείου συναφθέντος ὑπὸ τρίτου, καταργεῖται,
τῆς καταργήσεως ταύτης ἐπεκτεινομένης καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρε-
μῶν φορολογικῶν ὑποβάσεων.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθα-
ρῶν προσόδων προστίθεται παράγραφος 5 ὡς ἐξῆς :

«5. Ἐπὶ καθυστερήσεως μισθωμάτων, πιστοποιουμένης διὰ
δικαστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἀποδεδειγμένης μὴ πραγματοποιη-
σεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ εἰσπρα-
ξις τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὰ μισθώματα ταῦτα καὶ βεβαιωθέντος
φόρου καθαρῶς προσόδου κατηγορίας Α' ἐπιδιωχθῇ κατὰ τοῦ
καθυστεροῦντος τὴν πληρωμὴν αὐτῶν μισθωτοῦ. Περὶ τῆς τοι-
αύτης εἰσπράξεως ἀποφασίζει ὁ ἐνεργήσας τὴν βεβαίωσιν Οἰκο-
νομικὸς Ἐφορὸς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τῇ ἐκ μέ-
ρους τούτου πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκχωρήσει ὁλοκλήρου τῆς ἐκ τῶν
καθυστερουμένων μισθωμάτων ἀπαίτησεώς του; ἐνεργουμένης
δι' ἀπλῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ.»

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Κώδικος φορολο-
γίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Ὁ φορολογικὸς συντελεστής ὁρίζεται εἰς δέκα ὅκτὸ
ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (18)ο) ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ἐξου-
ρισκόμενου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13.»

2. Ἡ παράγραφος 14 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 5420, περὶ
ἀπαλλαγῆς τῆς προσόδου ἐκ δασῶν ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος
ἐκ γαιῶν, καταργεῖται ἐπιβάλλεται δὲ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ
ἔτους 1937—38 φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομι-
κῶν ἢ γεωργικῶν ἔτους κτηθείσης προσόδου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσό-
δων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ὁ φόρος τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιβάλλεται :

Κλάσις α'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων ἐξ
ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐται-
ρειῶν, ὡς καὶ ἐξ ὁμολογιῶν καὶ χρεωγράφων ἐν γένει τοῦ Ἐλ-
ληνικοῦ Δημοσίου ἢ ἡμεδαπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου καὶ
καίου ἢ ἡμεδαπῶν πάσης φύσεως ἐταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ
σωματείων; ἐτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ τῶν ποσοστῶν δι-
οικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ
ποσοστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν ἀνωνύμων ἐ-
ταιρειῶν.

Κλάσις β'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων τῶν
αὐτῶν ὡς ἄνω τίτλων ὡς καὶ τῶν μερισμάτων καὶ τόκων ἐ-

δρυτικών τίτλων κατά μετοχές ή απλών έτερορρύθμων εταιρειών άλλοδαπής προελεύσεως.

Κλάσεις γ'. 'Επί των ληξιπροθέσμων και άπαιτητών τόκων παντός τίτλου έντόκου τοίς μετρητοίς καταθέσεως ή έγγραφως, ως και παντός τίτλου χρεωστικού επί ύποθήκης, ένεχύρω ή ού, εκ των μη περιλαμβανόμενων έν ταίς προηγηθείσαις κλάσεσιν.

2. 'Ο φορολογικός συντελεστής της α' κλάσεως όρίζεται εις δέκα έννέα επί τοίς εκατόν (19 ο ο).

'Ο φορολογικός συντελεστής της β' κλάσεως όρίζεται εις δέκα έννέα επί τοίς εκατόν (19 ο ο).

'Ο φορολογικός συντελεστής της γ' κλάσεως όρίζεται εις δέκα έπτά επί τοίς εκατόν (17 ο ο).

3. Φορολογητέον καθαρόν εισόδημα νοείται τό προκύπτον ύπόλοιπον μετ' αφαιρέσιν παντός τέλους ή φόρου βαρύνοντος τά κατά την παρούσαν κατηγορίαν εισοδήματα, εκτός του διά του νόμου τούτου έπιβαλλομένου φόρου, ούδεμιάς εξ οίουδήποτε λόγου έπιτροπυμένης περαιτέρω έκπτώσεως.

Διά την έπιβολήν του κατά την κλάσιν γ' φόρου πών δάνειον, εάν συνωμολογήθω άτόκως ή επί έπιτοκίω ήσονται του νομίμου, νοείται συναφθέν επί τώ νομίμω έπιτοκίω, έπιτροπυμένης έν τούτοις άνταποδείξεως ύπό του φορολογουμένου.

4. Εις τό κατά τάς κλάσεις α' και β' εισόδημα περιλαμβάνονται και τά μερίσματα τά προσερχόμενα εξ ύπολοίπων ή άποθεματικών φορολογηθέντων ήδη κατά τους καταργηθέντας νόμους ΓΤΖΓ' και ΓΥΖΓ'.

5. 'Εν περιπτώσει διαλύσεως ήμεδαπής άνωνόμου εταιρείας θεωρείται ως διανεμόμενον μερίσμα φορολογητέον κατά την παρούσαν κατηγορίαν ή επί πλέον διαφορά μεταξύ του μερισθέντος τοίς μετόχοις άντιτίμου μετοχών και του πράγματι καταβληθέντος ύπό των μετόχων ποσού, του μήπω έπιστραφέντος αύτοίς.

Ως πράγματι καταβληθέν ύπό των μετόχων ποσόν θεωρείται τό μετοχικόν κεφάλαιον της εταιρείας, έπιξηνημένον κατά τά άποθεματικά τά σχηματισθέντα εκ καταβολής των μετόχων κατά την τυχόν ύπερ τό άρτιον έκδοσιν των μετοχών.

6. 'Εν ή περιπτώσει, εις την κατά την προηγούμενην παράγραφον επί πλέον διαφοράν μεταξύ του μερισθέντος τοίς μετόχοις άντιτίμου μετοχών και του πράγματι καταβληθέντος ύπό των μετόχων ποσού, περιέχονται και κέρδη ύπαχθέντα εις την φορολογίαν της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του Κώδικος, διά την φορολογίαν του τμήματος τούτου των κερδών, έν περιπτώσει διαλύσεως ήμεδαπής άνωνόμου εταιρείας, ή φορολογικός συντελεστής περιορίζεται εις πέντε επί τοίς εκατόν (5 ο ο).»

"Άρθρον 9.

1. 'Η άληθής έννοια του πρώτου εδαφίου της παραγρ. 3 του άρθρου 14 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων και διά του παρόντος, είναι ότι, έν ή περιπτώσει, τό διανεμητέον τοίς μετόχοις μερίσμα όρίζεται ύπό του νομικού προσώπου της εταιρείας άπηλλαγμένον φόρου καθαράς προσόδου, διά τον ύπολογισμόν του φόρου τούτου, τό ούτως όριζόμενον ως διανεμητέον μερίσμα άνάγεται εις μικτόν μερίσμα κατά τους κανόνας της έσωτερικής ύφαιρέσεως επί του συντελεστή του φόρου.

2. 'Η άληθής έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 14 του αυτού Κώδικος, ως ούτος έτροποποιήθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων και διά του παρόντος, είναι ότι, αί διατάξεις ταύτης εφαρμόζονται και εις περίπτωσιν καθ' ήν ή κατά τους όρισμούς του νόμου άπόκτησις ύπό της 'Εταιρείας ιδίων μετοχών επί σκοπώ άποσβέσεως ή μειώσεως του κεφαλαίου αυ-

της ήθελε πραγματοποιηθή εις τιμήν άνωτέραν της όνομαστικής αυτών αξίας.

3. 'Η άληθής έννοια των διατάξεων του άρθρου 14 του αυτού Κώδικος, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων και διά του παρόντος, είναι ότι, εις φόρον ύπόκεινται και τά όπωσδήποτε και όποτεδήποτε διανεμόμενα ή κεφαλαιοποιούμενα μερίσματα και άποθεματικά, είτε ή διανομή αυτών γίνεται εις χρήμα είτε εις άκίνητα ή κινητά ή άλλας αξίας.

"Άρθρον 10.

1. Εις την παράγραφον 3 του άρθρου 15 του αυτού Κώδικος, ως αύτη άντικατεστάθη διά της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του νόμου 4576, προστίθεται τελευταίον εδάφιον ως ακόλουθον :

«Και έν ή περιπτώσει έξοφλείται μόνον τό κεφάλαιον δανείου ή έν γένει άπαιτήσεως τινος ή παρέχεται συναίνεσις, ιδιωτική βουλήσει ή δυνάμει δικαστικής αποφάσεως, προς έξάλειψιν ύποθήκης ή προσημειώσεως έγγραφείσης προς άσφάλειαν του δανείου ή έν γένει της άπαιτήσεως, άνευ δε συγχρόνου έξοφλήσεως και των τόκων, όφείλεται ό κατά την κλάσιν γ' φόρος επί των μέχρι της έξοφλήσεως ή έξάλειψεως της ύποθήκης ή προσημειώσεως ληξιπροθέσμων και άπαιτητών τόκων.»

2. Εις τό άρθρον 15 του αυτού Κώδικος προστίθεται πέμπτη παράγραφος ως εξής :

«5. 'Επί καθυστέρήσεως τόκων, διά δικαστικής αποφάσεως πιστοποιουμένης, και άποβεδειγμένης μη πραγματοποιήσεως αυτών ύπό του πιστωτού, έπιτρέπεται όπως ή είσπραξις του άνήκοντος φόρου επί των τόκων τούτων έπιδιωχθή κατά του καθυστερούντος την πληρωμήν αυτών χρεώστου. Περὶ της τοιαύτης είσπράξεως αποφασίζει ό ένεργήσας την βεβαίωσιν Οίκονομικός Έφορος επί τή αίτήσει του πιστωτού και, κατόπιν εκ μέρους τούτου, εκχωρήσεως ολοκλήρου της εκ των καθυστερουμένων τόκων άπαιτήσεως του προς τό Δημόσιον ένεργουμένης δι' απλής έγγραφου δηλώσεως του πιστωτού τούτου.»

3. Τό δεύτερον εδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων, ως άντικατεστάθη διά του άρθρου 7 του Νόμου 4576, αντικαθίσταται ως εξής :

«'Ο συμβολαιογράφος ύποχρεούται ν' άρνηθώ την σύνταξιν συμβολαιογραφικής πράξεως εις περίπτωσιν καθ' ήν ό τε πιστωτής και ό χρεώστης άρνούνται την, κατ' εφαρμογήν των κατεμένων διατάξεων, καταβολήν του φόρου της γ' κλάσεως της Ι' κατηγορίας του αναλογούντος επί των φορολογητέων τόκων.»

Προσέτι ό συμβολαιογράφος ύποχρεούται, όπως, αντίγραφα των ύπ' αυτού συντασσόμενων πράξεων άποστέλλη άμέσως εις τον άρμόδιον Οίκονομικόν Έφορον.»

"Άρθρον 11.

1. 'Η περίπτωσις δ' της § 1 του άρθρου 17 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων καταργείται, ή δέ περίπτωσις ζ' του αυτού άρθρου άντικαθίσταται ως εξής :

«ζ') Οί τόκοι της γ' κλάσεως οί πραγματοποιούμενοι ύπό τραπεζικών έπιχειρήσεων ιδιωτικών ή συνεστημένων ύπό τον τύπον όμορρύθμου ή έτερορρύθμου εταιρείας ή ύπό τον τύπον άνωνόμου εταιρείας, έφ' όσον έχορηγήθησαν εις αυτάς τά κατά τους οικείους νόμους πλεονεκτήματα εκποιήσεως ένεχύρων. Οί τοιοῦτοι τόκοι φορολογούνται κατά την Δ' κατηγορίαν ως κέρδη εξ έμπορικής έπιχειρήσεως.»

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι περιπτώσεις:

αἰ') Τὰ εἰσοδήματα ἐκ μερισμάτων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ναυτιλιακῶν ἐταιρειῶν, τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν κέρων κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις.

ιστ') Τὰ εἰσοδήματα ἐκ μερισμάτων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων σταφιδεμπορικῶν ἐταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ἀποκλειστικὸς σκοπὸς αὐτῶν εἶναι τὸ σταφιδεμπόριον.»

3. Ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, εἴτε διὰ συστάσεως νέας ἐταιρείας, εἴτε διὰ συγχωνεύσεως μιᾶς ἢ πλειόνων ὑπὸ ἄλλης, εἴτε δι' ἐξαγορᾶς μιᾶς ἢ πλειόνων ὑπὸ ἄλλης, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 14 καθοριζόμενα, τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ μερισθέντος τοῖς μετόχοις ἀντιτίμου μετοχῶν καὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος ὑπὸ τῶν μετόχων ποσοῦ ἀπαλλασσομένης τῆς κατὰ τὴν παρούσαν κατηγορίαν φορολογίας.

Ἐν ἡ ὅμως περιπτώσει ἡ νέα ἢ ἀπορροφῶσα ἢ ἐξαγοράζουσα ἐταιρεία ἤβηλε διαλυθῇ πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως ἢ ἐξαγορᾶς, τὸ διὰ τῆς παρούσης διατάξεως παρεχόμενον εὐεργέτημα ἀνακαλείται, ὁ δὲ συνεπείᾳ τούτου μὴ καταβληθεὶς φόρος ὀφείλεται ὑπὸ τῆς νέας ἢ ἀπορροφῆσης ἢ ἐξαγοραζούσης ἐταιρείας, ὑποχρεουμένης εἰς δήλωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α1. Ὁ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς κατηγορίας ταύτης φόρος ἐπιβάλλεται κατ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύψαντος καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ αὐτῶν ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προσηγυρῆν τῆς φορολογίας οἰκονομικὸν ἔτος.

Εἰδικὸς προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς παρούσης κατηγορίας ὑποβάλλεται τὸ ὡς ἀνωτέρω προκύψαν καθαρὸν κέρδος, πλὴν τοῦ τμήματος τοῦ διατιθεμένου πρὸς διανομὴν μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους, παροχὴν ποσοστῶν καὶ ἀμοιβῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ δικητικοῦ συμβουλίου ὡς καὶ ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ πωστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν αὐτῶν, τοῦ τμήματος τούτου ὑπαγομένου εἰς τὴν φορολογίαν τῆς α' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας.

2. Εἰς τὸν φόρον τῆς παρούσης κατηγορίας ὑποβάλλονται :

α') Ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν, τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταρισμῶν, τῶν σωματείων καὶ τῶν ἀμφοτέρως τούτων ἐξομοιουμένων, τὸ νομικὸν πρῶτον τῆς ἐταιρείας, τοῦ συνεταρισμοῦ ἢ τοῦ σωματείου.

β') Ἐπὶ τῶν ὁμορρυθμῶν ἐταιρειῶν οἱ κατ' ἰδίαν ἐταῖροι διὰ τὸ ἀναλογεῖν ἑκάστῳ κέρδος.

γ') Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν Νόμον συμμετοχικῶν ἐταιρειῶν ὁ ἐμφανὲς ἐταῖρος διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐταῖρων περιληφθῇ καὶ ἀνώνυμος ἐταιρεία, εἰς τὴν φορολογίαν ὑποβάλλονται τὰ κατ' ἰδίαν μέλη, κατὰ τὰς ἰσχυούσας εἰδικὰς περὶ ἑκάστου διατάξεις, θιὰ τὰ ἀναλογεῖν αὐτοῖς κέρδη.

3. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐξαιρέσει τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὴν πρῶτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρον, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος, δι' ὃ ὁ φόρος, καθαρὸν τούτων κέρδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300.000 δραχμὰς.

Ἄν ἡ καθαρὰ πρῶτος αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 300.000 δραχμὰς, οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην, κατὰ τὰς

περὶ ταύτης ἐκάστοτε κειμένης διατάξεις, διὰ τὴν πέραν τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν κλάσιν τῆς κατατάξεως τῶν καθαρῶν πρὸς ὅσον, ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπίδοσιν σχετικῆς δηλώσεως, τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος μὴ ἐκπιπτομένου ἐκ τῆς τοιαύτης προσόδου.

4. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὀρίζεται εἰς δέκα τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (14 ο ο).

Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, ὀρίζεται εἰς δέκα ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (19 ο ο).

5. Τῆς φορολογίας τῆς κατηγορίας ταύτης ἀπαλλάσσονται :

α') Οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, πλὴν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, κατὰ τὰς διακρίσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β') Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117 ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ἰδιοκτῆται μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἰστιοφόρων, ὡς καὶ οἱ τρίτοι ἐκμεταλλεῖται τούτων, διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω πλοίων κλπ. καθαρὰ κέρδη.

γ') Αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι ναυτιλιακαὶ ἐταιρεῖαι, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117.

δ') Αἱ ἡμεδαπαὶ ἢ ἀλλοδαπαὶ ὁμόρρυθμοι ἐταιρεῖαι, ὧν φορολογεῖται κατ' ἰδίαν οἱ ἐταῖροι διὰ τὸ ἀναλογεῖν ἑκάστῳ κέρδος, ὡς καὶ αἱ συμμετοχικαὶ ἐταιρεῖαι, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης φορολογίας τῶν κατ' ἰδίαν μελῶν.

ε') Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117 φορολογούμεναι ἡμεδαπαὶ καὶ ἀλλοδαπαὶ καπιεμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, διὰ τὸ ἐκ τῆς ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα κέρδος.

στ') Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117 φορολογούμεναι ἡμεδαπαὶ καὶ ἀλλοδαπαὶ σταφιδεμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις διὰ τὸ ἐκ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος κέρδος. Ἐὰν δὲ ἡ σταφιδεμπορικὴ ἐπιχείρησις τυγχάνῃ ἀνώνυμος ἐταιρεία, ἐφ' ὅσον ἀποκλειστικὸς σκοπὸς αὐτῆς εἶναι τὸ σταφιδεμπόριον.

ζ') Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117 φορολογούμενοι προμηθευταί, ἐργολάβοι καὶ ἐνοικιασταὶ δημοσίων καὶ λοιπῶν προσόδων.

η') Αἱ πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως λιγνιτωρυχείων ἐν Ἑλλάδι.

θ') Οἱ καθαρῶς γεωργικοὶ συνεταρισμοί.

ι') Ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένου κέρδους ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν, τμήμα ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, ὧν τὸ μέρος εἰσπράττεται ἐν Ἑλλάδι.

ια') Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος τὰ ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιούμενα ὑπὸ ἀλλοδαπῶν πλοίων κέρδη.»

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ περίπτωση α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

αα') Τὰ γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων μισθοδοσίας καὶ ἀμοιβῆς προσωπικοῦ, εἴτι δὲ καὶ τοῦ τεκμαρτοῦ ἐνοικίου τῶν ἀνηκόντων τῷ ἐπιχειρηματίᾳ ἀκινήτων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ἐφ' ὅσον τούτο ὑπῆλθη εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Α' κατηγορίας. Δὲν ἐκπίπτονται ὡς γενικὰ ἔξοδα αἱ εἰς τοὺς Διοικητικοὺς Συμβούλους τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν παρεχόμεναι ἀμοιβαί, ὡς καὶ αἱ ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβαὶ καὶ ποσοστὰ τῶν Διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν αὐτῶν ἑταιρειῶν.

2. Η περίπτωσης η' τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«η') Αἱ πρόσδοι ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν, ὅσαι, εἰ καὶ μὴ παραπεμφθεῖσαι ρητῶς εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν πρὸς φορολογίαν, περιελήφθησαν ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ ἔσοδα αὐτῆς, τῶν ἐκπεστέων ποσῶν ἐκ τοιούτων προσόδων περιοριζομένων προκειμένου μὲν περὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἥμισυ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰ τρία τέταρτα.»

3. Η' παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας τῆς Δ' κατηγορίας ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδόμενων, καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ τῶν ἐκπτώσεων τῶν περιπτώσεων β', στ' καὶ ζ' τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2 μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ :

α') Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς Προέδρου.

β') Ἐνὸς συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Φορολογίας Προσόδων ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ') Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐν τῇ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ε') Τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων.

στ') Ἐνὸς ἀρχιμηχανικοῦ τῆς Μηχανολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων ἐπὶ βαθμῇ τοῦλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ζ') Τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

η') Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἢ τοῦ πρώτου νομικοῦ συμβούλου τῆς Ἐνώσεως ταύτης, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ

θ') Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

Χρὴ εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ ὁ ἀρμόδιος Τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων, χρὴ δὲ γραμματέως εἰς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ, συγκαλουμένη προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως, μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον, ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησιν τῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς μόρφωσιν τῆς ἐαυτῆς γνώμης, λαμβανόμενης παρόντων πέντε τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, συγκεντροῖ πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας τὰς σχετιζομένας μετὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ κλάδους τούτων ἢ ὅσας ἢ ὅσας ἐκμεταλλεῖται ἢ ὅσας ἐπιβάλλει αὐτὸ καὶ κατ' ἐπιχείρησιν, λαμβάνουσα δὲ ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὰς γενικὰς συνθήκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ὡς καὶ πᾶσαν ἑτέραν πληροφορίαν δυναμένην νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν μόρφωσιν ὁρθῆς γνώμης, καθορίζει τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσι αναφερομένων ἐκπτώσεων ἢ, ὅπου τοῦτο καθίσταται δυσχερές, τὰς γενικὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων δεόν νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ ἐκπτώσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς δύναται νὰ καλῇ εἰσδηλῶς ἀρχὴν πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἢ στοιχείων χρησίων διὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, ἰσχύοντος διὰ τὸ ἐπόμενον τῆς ἐκδόσεως τοῦ οἰκονομικῶν ἔτος.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὰ ποσὰ τῶν ἐκπτώσεων μέχρι τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων.

Ἐκπτώσεις ἐνεργοῦμεναι ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου πέραν τῶν ὁρίων τούτων δὲν ἀναγνωρίζονται, περιοριζόμεναι διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φόρολογίας, εἰς τὰ ἀνώτατα καθορισθέντα ὅρια.

Διὰ Διατάγματος καθορισθῶσιν τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ ἐκδοθῇ μέχρι 15 Ἰανουαρίου 1937 τὸ δὲ Διάταγμα μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1937, θέλει δὲ ἰσχύσει τοῦτο διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1936—37 καὶ 1937—38.»

4. Η' παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«5. Ἐν ἡ περιπτώσει ἐκλείσθησαν πλείονες τῆς μιᾶς διαχειρίσεις κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας οἰκονομικὸν ἔτος περιλαμβάνουσαι δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα, ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 δηλώσει περιλαμβάνεται τὸ ἄθροισμα τῶν κερδῶν τῶν διαχειρίσεων τούτων.

Ἐν ἡ περιπτώσει διέρρουσε πλήρες δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα χωρὶς νὰ κλεισθῇ διαχειρίσις κατὰ τὸ προηγούμενον οἶκον. ἔτος ὁ φόρος ἐπιβάλλεται καθοριζόμενος κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 20 ὀριζόμενα.»

Ἄρθρον 14.

1. Η' παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ὑπόχρεοι εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῆς κατηγορίας ταύτης εἶναι :

α') Οἱ ἀσκούντες ἀτομικῶς ἡμεδαπὴν, ἥτοι ἐξ Ἑλλάδος διευθυνομένην ἐπιχείρησιν.

β') Τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν ἡμεδαπῶν ἐτερορρυθμῶν καὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, συνεταιρισμῶν ἢ σωματείων καὶ τῶν ἀμφοτέρωθεν τούτοις ἐξομοιουμένων.

γ') Οἱ ἐταῖροι τῶν ἡμεδαπῶν ὁμορρυθμῶν ἐταιρειῶν.

δ') Ἐπὶ ἀφανῶν μετοχικῶν ἐταιρειῶν ὁ ἐμφανὴς ἐταῖρος διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν, πλην ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσης φορολογίας τῶν κατ' ἰδίαν μελῶν, ὅποτε εἰς δηλώσιν ὑποχρεοῦνται ταῦτα.

ε') Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, ὡς πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι κέρδη αὐτῶν, τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις πρόσωπα, μεθ' ὧν τυγχάνουσιν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι διευθύνται, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες, καὶ

στ') Οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες τῶν ὡς ἄνω ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν κέρδη.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δηλώσις ἐπιδίδεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τῆς περιφερείας τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Διὰ τὰς δηλώσεις τῶν πρακτῶν ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἀρμόδιος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς περιφερείας, ἐν ἡ ἑδρεύει τὸ κεντρικὸν Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον, ἐπὶ πλειόνων δὲ Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων τῆς αὐτῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως. ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει σχέσις ἐξαρτήσεως μεταξὺ τῶν, ἀρμό-

διος είναι ο Οικονομικός Έφορος τής έδρας έκάστου Υποκαταστήματος ή Πρακτορείου.

Επί ήμεδαπών ανωνύμων εταιρειών ή δήλωσις επιδίδεται έντός δύο μηνών από τής έγκρίσεως του Ισολογισμού υπό τής γενικής συνελεύσεως των μετόχων, καταβαλλομένου εξ ολοκλήρου του αναλογούντος φόρου.

Εν ταίς άλλαις περιπτώσεσιν, ή καταβολή του φόρου ένεργείται τμηματικώς εις τέσσαρας ίσας δόσεις, τής πρώτης καταβαλλομένης σὺν τῇ επιδόσει τής δηλώσεως, τής δευτέρας έντός του μηνός Ιουλίου, τής τρίτης έντός του μηνός Οκτωβρίου και τής τετάρτης έντός του μηνός Ιανουαρίου του έτους τής φορολογίας.»

2. Αι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 20 του αυτού Κώδικος, ως ισχύει τροποποιηθείς, αντικαθίστανται διά των εξής παραγράφων 3 και 4. αι δέ υπ' αριθ. 6 και 7 παράγραφοι του αυτού άρθρου λαμβάνουσιν έφεξής τον αριθμόν 5 και 6.

«3. Εν ή περιπτώσει δὲν καθίσταται δυνατή ή δήλωσις του καθαρού κέρδους, έξερισκομένου κατά τὰ εν άρθρῳ 19 του παρόντος νόμου ορίζόμενα, ως και εν περιπτώσει ανεπαρκείας ή ανακριθείας των υπό του φορολογουμένου παρεχομένων στοιχείων διά τὸν καθορισμόν λογιστικῶς του φορολογητέου κέρδους, έξερισκείται τὸ μικτὸν κέρδος τής επιχειρήσεως κατά τὰ εν τοίς έπομένοις ορίζόμενα. Εξ αυτού δὲ καθορίζεται τὸ φορολογητέον κέρδος διά τής έκπτώσεως των εν παραγράφῳ 2 του άρθρου 19 του Κώδικος οριζομένων κονδυλίων, εάν και καθόσον συντρέχη περίπτωσις.

Η έξύρσεις του μικτού κέρδους γίνεται εκ των άκαθαρίστων εσόδων τής επιχειρήσεως διά του πολλαπλασιασμοῦ τούτων επί ειδικούς, κατά κατηγορίας επιχειρήσεων, συντελεστας, καθοριζομένους παρ' ειδικῆς επιτροπῆς, είτε γενικῶς δι' ὅλον τὸ Κράτος, είτε κατά περιφέρειας.

Η Επιτροπή πρὸς καθορισμόν συντελεστών μικτού κέρδους αποτελείται εκ :

α') Του Διευθυντοῦ τής Φορολογίας Προσόδων, ως Προέδρου.

β') Των Τμηματάρχων των Β' και Γ' Τμημάτων τής Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων.

δ') Ένός έτέρου Οικονομικοῦ υπαλλήλου, οριζομένου δι' απόφάσεως του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν.

ε') Ένός αντιπροσώπου του Εμπορικοῦ και Βιομηχανικοῦ Επιμελητηρίου Αθηνῶν.

στ') Ένός αντιπροσώπου του Εμπορικοῦ και Βιομηχανικοῦ Επιμελητηρίου Πειραιῶς και

ζ') Ένός αντιπροσώπου του Επαγγελματικοῦ και Βιοτεχνικοῦ Επιμελητηρίου Αθηνῶν.

Χρή γραμματέως τής Επιτροπῆς έκτελεῖ εις των εισηγητῶν ή γραμματέων τής Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων, ορίζομενος υπό του Προέδρου τής Επιτροπῆς.

Τὰ τής αναπληρώσεως του προέδρου, των μελῶν και του γραμματέως τής Επιτροπῆς ως και τὰ τής διεξαγωγῆς των εργασιῶν αὐτῆς ορίζονται διά Διαταγμάτων.

4. Οί υπό τής Επιτροπῆς καταρτιζόμενοι πίνακες συντελεστών μικτού κέρδους, μετά προηγουμένην έγκρισιν υπό του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν, ισχύουσι διά τρία συνεχῆ φορολογικά έτη.

Εξαιρετικῶς επιτρέπεται και ή κατ' έτος αναθεώρησις των πινάκων τούτων, εάν ήθελε προσκληθῇ πρὸς τοῦτο ή Επιτροπή υπό του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν.

Δι' έκαστον είδος επιχειρήσεως αναγράφονται εν τῷ πίνακι δύο συντελεσταί, ήτοι ὁ ελάχιστος και ὁ μέγιστος, ὁ δὲ Οικονομικός Έφορος ὀρίζει κατά τήν κρίσιν του τὸν οικείον δι' έκαστον φορολογούμενον χρησιμοποιητέον συντελεστήν, έντός των αὐτῶ προδιαγεγραμμένων ὁρίων. Εν ή ὅμως περι-

πτώσει ὁ Οικονομικός Έφορος εκ των διατιθεμένων παρ' αὐτοῦ πληροφοριῶν και στοιχείων κρίνει ὅτι τὸ διά τής χρησιμοποίησεως των μεγίστων ὁρίων έξερισκόμενον μικτὸν κέρδος είναι ελασσον του πραγματικοῦ τοιούτου, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ και συντελεστήν άνωτερον του μεγ' στου ὁρίου υπέχων ὅμως τότε τήν υποχρέωσιν τής αποδείξεως. Ο φορολογούμενος, εν ή περιπτώσει τὸ πραγματικὸν κέρδος αὐτοῦ είναι κατώτερον του έξερισκομένου δι' εφαρμογῆς του ελάχιστου συντελεστοῦ, δικαιούται νὰ ποιήσῃται εν τῇ δηλώσει του χρήσιν συντελεστοῦ κατωτέρου και του ελάχιστου, υπέχων ὅμως τότε τήν υποχρέωσιν τής ανταποδείξεως και τὰς συνεπείας τής άνακριβοῦς δηλώσεως.»

Άρθρον 15.

1. Τὸ πρῶτον εδάφιον τής παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Επὶ του συνολικοῦ ποσοῦ εκ μισθῶν, ήμερομισθίων, επίχορηγήσεων, επιδομάτων, συντάξεων, και πάσης εν γένει άμοιβῆς παρούσης ή παρωχημένης υπηρεσίας, των κτωμένων έντός έκάστου μηνός υπό δημοσίων, εκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν ή κοινοτικῶν και ιδιωτικῶν υπαλλήλων, έτι δὲ κλητῆρων και υπηρετῶν, άφῶ προηγουμένως ένεργηθῇ έκπτωσης λόγῳ ελάχιστου συντηρήσεως δραχ. 1500 μηνιαίως προκειμένου περί υπαλλήλων, και δραχμῶν 60 ημερησίως προκειμένου περί εργατῶν ήμερομισθίων, άνευ περαιτέρω προσυζητήσεων λόγῳ οικογενειακῶν βαρῶν, επιβάλλεται φόρος οριζόμενος εις :

α') 5 ο)ο προκειμένου περί αποδοχῶν εν γένει παρεχομένων υπό ιδιωτικῶν επιχειρήσεων.

β') 4 ο)ο προκειμένου περί αποδοχῶν εν γένει παρεχομένων υπό δημοσίων και δημοτικῶν ή κοινοτικῶν υπηρεσιῶν, ως και υπό ιδιωτικῶν τοιούτων τελουσῶν υπό τήν διαχειρισιν του Κράτους ή υπό τής Αγροτικῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος, έτι δὲ προκειμένου περί αποδοχῶν παρεχομένων υπό των ναυτιλιακῶν επιχειρήσεων εις τούς αξιωματικούς των πλοίων του εμπορικοῦ ναυτικοῦ.

γ') 1 ο)ο προκειμένου περί εργατικῶν εν γένει ήμερομισθίων, συντάξεων και μισθῶν των δημοσιογράφων.

Αι κατά τὸ παρὸν εδάφιον έκπτώσεις ελάχιστου συντηρήσεως ὀρίζονται εις τὸ τριπλάσιον διά τούς ἀναπήρους πολέμου.»

2. Η παράγραφος 2 του αυτού άρθρου 24, ως ισχύει σήμερα, αντικαθίσταται ως εξής.

«Επὶ πασῶν των κατά τήν προηγουμένην παράγραφον περιπτώσεων, έφ' ὅσον τὸ σύνολον των φορολογητέων αποδοχῶν υπερβαίνει τὰς 120.000 ετησίως, ὁ συντελεστῆς ὀρίζεται :

α') εις 8 ο)ο ἐπὶ του τμήματος των αποδοχῶν από 120.001 μέχρις 150.000 δραχμῶν.

β') 12 ο)ο ἐπὶ του τμήματος των αποδοχῶν από 150.001 μέχρις 180.000 δραχμῶν.

γ') 16 ο)ο ἐπὶ του τμήματος των αποδοχῶν από 180.001 μέχρις 210.000 δραχμῶν και

δ') 19 ο)ο ἐπὶ του υπερβάλλοντος των 210.000 δραχμῶν.»

3. Η αληθής έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 του νόμου 6253 «περί τρόπου λογοδοσίας ἐπὶ διαχειρίσεως Ταμείων έποικισμοῦ, εκδόσεως ένταλμάτων και χρεωστικῶν τίτλων υπό νομικῶν προσώπων» είναι ὅτι ή υπ' αὐτῶν προβλεπομένη μνηνίαία κατάθεσις των κρατήσεων εις τὸ δημόσιον ταμεῖον δὲν άφορᾷ τὸν φόρον μισθωτῶν υπηρεσιῶν, δι' ὃν έξακολουθεῖ ισχύουσα ή διάταξις του άρθρου 26 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Άρθρον 16.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων αντικαθίστανται ως εξής, προστιθεμέ-

⁷ Ἀποθρον 19.

«Ὁμοίως ἐπὶ ἐκκατεμένης κληρονομίας, ἐπιδικίας καὶ μετεγ-
γυήσεως, ὑπόχρεως εἶναι κατὰ περίπτωσιν ὁ κηδεμὼν ἢ προ-
σωρινὸς διαχειριστὴς καὶ μετεγγυοῦχος.»

3. Είς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ ἔργου 8 τοῦ νόμου 5416, προστίθενται αἱ ἐξῆς διατάξεις :

«Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τῆς πα-
ρούσης παραγράφου ὀριζομένων, αἱ ἐνστάσεις τῶν Ἀνωνύμων
Ἑταιρειῶν κατ' ἐγγραφῶν ἐν φορολογικαῖς καταλόγοις τῆς
φορολογίας τῆς κλάσεως α' τῆς Γ' κατηγορίας καὶ τῆς Δ'
κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσδίδων ἐκδικάζονται παρ' Ἐπιτρο-
πῆς ἐξουσιοῦται ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελουμένης ἐκ:

α') Ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀριζο-
μένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ὡς Προέδρου.

β') Ένός οικονομικού υπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ') Ἐνὸς ἐτέρου Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῶ
τοῦλάχιστον Τμηματάρχου Α' τάξεως ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ

ε') Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀωνόμων Ἑταίρειων ἢ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἢ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, μετέχοντος ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδος τῆς κρίνομένης Ἀωνόμου Ἑταιρείας, ὀριζομένου δὲ ὑπ' αὐτῶν. Προκειμένου περὶ Ἀωνόμων Ἑταιρειῶν ἐχουσῶν σκοπὸν τὴν ἐνέργειαν μικτῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντιπροσώπως τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀωνόμων Ἑταιρειῶν. Ἐν περιπτώσει ἀργήσεως ἢ ἀμελείας πρὸς διορισμὸν τοῦ πέμπτου μέλους ὑπὸ τῆς οἰκείας ὁργανώσεως, τὸν διορισμὸν τούτου ἐνεργεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἀπόλυτον κρίσιν αὐτοῦ.

Διὰ Διαταγμάτων καθορισθόντων καὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τόπου τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, τὰ τῆς καταβολῆς εἰδικοῦ παραβόλου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης θύναται νὰ συνιστῶνται ἐν Ἀθή-
ναις ἢ καὶ ἐν ἑτέροις ἄλλοις Ἐφεσείων εἰδικαὶ ἐκδικαστικαὶ
Ἐπιτροπαὶ τῶν ἐνστάσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρείων, ὡς καὶ
νὰ καταργῶνται συσταθεῖσαι τοιαῦται.

Τὰ τῆς ἰσχύος τῆς παραρτήσεως παραγράφου ὁρισθῆσονται διὰ Διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπίσης καθορισθῆσονται τινες ἐνστάσεις θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς συνιστωμένης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης».

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

¹ Ἀριθμ. 20.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Κώδι-

κος φορολογίας καθαρών προσόδων προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Ἐάν τὸ ποσὸν δημοσίου ἀναλυτικοῦ ἢ συνθετικοῦ φόρου δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πενήντα, ἀμελεῖται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου μὴ ἐνεργουμένης βεβαιώσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐάν ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργηθέντος ἐλέγχου ἤθελε προκύψῃ ἐπὶ πλέον διαφορά δημοσίου φόρου ἀναλυτικοῦ ἢ συνθετικοῦ κατωτέρα τῶν πενήντα δραχμῶν, οὕτω αὖ ἐνεργεῖται ἐγγράφῃ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ ποσὸν τοῦτο λογίζεται κατὰ φορολογούμενον, ἐπὶ φόρου οἰκοδομῶν κατὰ φορολογούμενον καὶ κατὰ οἰκοδομὴν καὶ ἐπὶ φόρου παρακρατουμένου ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ παρακρατουμένου ὑπὸ τοῦ τρίτου προσώπου φόρου».

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων μετὰ τὴν παράγραφον 2 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 3, τῶν μέχρι τοῦδε παραγράφων 3, 4 καὶ 5 ἀριθμουμένων εἰς 4, 5 καὶ 6.

«3. Διευθύνοντες Σύμβουλοι, ἐντεταλμένοι Σύμβουλοι, συμπράττοντες Σύμβουλοι καὶ Διευθυνταὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον εἰς τὴν διευθύνσιν ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, εἴτε ἀμέσως ἐκ τοῦ Νόμου, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς βουλῆσεως, εἴτε ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως, οἵτινες δημιουργοὶ ψευδῆ στοιχεῖα, ἐνεργοῦσι ψευδεῖς ἐγγράφας, συμπράττουσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοιούτων ἐγγράφων, παραλείπουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰς δεούσας ἐν τῇ ἐμπορικῇ βιβλίῳ ἐγγράφας, συντάσσουσιν ἢ συμπράττουσιν εἰς τὴν κατάρτισιν ψευδῶν ἰσολογισμῶν, ἢ ἐγκρίνουσιν ἢ διατελοῦσιν ἐν γνώσει τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἢ παραλείψουσιν, ἐφόσον αὐταὶ καθ' οἷον ἴσονται τρόπον τεινέουσιν ἢ ἔχουσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποφυγὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50.000 δρχ. μέχρις 1.000.000 δρχ., καταγινωσκομένης ἀθροιστικῆς καὶ πάσης ἄλλης ἐκ δεινότερας παραβάσεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινῆς.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπέκcinται οἱ διευθυνταὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτοτελῶν Λογιστηρίων, ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, οἵτινες καθ' οἷον ἴσονται τρόπον ἐκτελοῦσιν ἢ συνεργοῦσιν εἰς τὰς ἀνωτέρω πράξεις ἢ παραλείψουσιν.

Ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπέκcinται καὶ πᾶς ὑπάλληλος τῆς ἐταιρείας ὡς καὶ πᾶς τρίτος, ὅστις καθ' οἷον ἴσονται τρόπον ἐνεργεῖ ἢ ἐν γνώσει συμπράττει εἰς τὴν κατάρτισιν ψευδῶν δικαιοπραξιῶν ἢ εἰς τὴν παροχὴν ψευδῶν στοιχείων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

Ἡ καταδίκη ἐπὶ τινὶ τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἀδικημάτων συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν πρόσκαιρον στέρησιν τῶν ἐν ἄρθροισι 21 καὶ 23 παραγράφοις 2—7 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς στέρησεως, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ὡσαύτως οἱ καταδικαζόμενοι ἐπὶ τινὶ τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἀδικημάτων στεροῦνται τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἀναστολῆς ἢ μετατροπῆς τῆς ποινῆς.

Ἡ παραγραφή τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἀδικήματος ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν τῆς φορολογικῆς δηλώσεως.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.»

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται τελευταία παράγραφος 7 ἔχουσα οὕτω :

«7. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται ὅπως περιλήψῃς τῶν παρ' αὐτῶν συντασσόμενων πράξεων ἐξαφλήσεως ἐνυποθήκων δανείων ἀνακοινῶσιν αὐθημερὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον φύλακα μεταγραφῶν, ὁφείλοντα νὰ ἀναγράψῃ ἀνευ ἀναβολῆς σχετικὰς σημειώσεις παρὰ ταῖς ἐγγεγραμμέναις ὑποθήκαις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία ὑποθηκῶν.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου συμβολαιογράφοι καὶ φύλακες ὑποθηκῶν τιμωροῦνται διὰ πρῶτον ἴσου πρὸς τὸν ἐτήσιον τόκον τοῦ ἐξαφληθέντος ἐνυποθήκου δανείου. Τὸ πρῶτον τοῦτο, τὸ ὅποιον πάντως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων καὶ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5117 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Προκειμένου περὶ μικρεπιτηδευματιῶν, κατονομαζομένων διὰ Διατάγματος, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καθορίζεται παγίως ὡς ἀκολούθως :

α') Διὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς πενήντα (50).

β') Διὰ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ 3.001—10.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75).

γ') Διὰ πόλεις πληθυσμοῦ 10.001—25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100).

δ') Διὰ πόλεις πληθυσμοῦ ἀνω τῶν 25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήντα (150).

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρος μικρεπιτηδευματιῶν καταβάλλεται ἐφάπαξ σὺν τῇ δηλώσει.»

Ἄρθρον 23.

1. Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5117 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«4. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος φόρου ἀπαλλίσσονται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀνωτέρω πλοίων κλπ. ὡς τοιοῦτοι, ὡς καὶ οἱ τρίτοι ἐκμεταλλεῦνται τούτων.

5. Ἀνώνυμος ἡμεδαπῆ ἐταιρεία, τῆς ὁποίας τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον κατὰ τὰ 8)10 τοῦλάχιστον ἔχει διατεθῆ κατὰ κυριότητα ἐπὶ ἡμεδαπῶν μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἰστιοφόρων, αἱ δὲ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις κατὰ τὰ 3)4 τοῦλάχιστον προέρχονται ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοιούτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἰστιοφόρων, ὑπέκcinται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρον, ἀπαλλασσομένη τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοιούτου ὡς καὶ τοῦ φόρου Γ' καὶ Δ' κατηγοριῶν καθαρῶν προσόδων».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5117 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια 7 καὶ 8, τῶν μέχρι τοῦδε 7 καὶ 8 ἀριθμουμένων εἰς 9 καὶ 10 :

«7. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἐν γένει σταφιδομπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς σταφίδος, κορινθιακῆς ἢ σουλτανίνας, προσδιορίζεται κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον ἐξαγομένης σταφίδος παρ' Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα.

Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὀρίζεται εἴτε ἐνιαίως δι' ἀπασαν τὴν Χώραν, εἴτε κατὰ διαμερίσματα παραγωγῆς, εἴτε ἀναλόγως τοῦ λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς, οὐδέποτε ὁμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν δραχμῶν εἴκοσι (20), οὐδὲ κατώτερος τῶν δραχμῶν δέκα (10) κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον σταφίδος, προκειμένου περὶ κορινθιακῆς σταφίδος ἢ ἀνώτερος τῶν δραχμῶν τριάκοντα (30) καὶ κατώτερος τῶν δραχμῶν ἑκα-

πέντε (15) κατά ένετικόν χιλιάλιτρον, προκειμένου περί σουλτανίνας.

Επί των λοιπών πράξεων των πάσης φύσεως επιχειρήσεων έμπορίας σταφίδος, κορινθιακής ή σουλτανίνας, ο φόρος επιτηδεύματος καταβάλλεται κατά τὰ άνωτέρω, ούδέποτε όμως δύναται νά είναι άνωτερος των δραχμών δέκα πέντε (15) και κατώτερος των δραχμών τριών (3) κατά ένετικόν χιλιάλιτρον πωλουμένης σταφίδος.

Συνεταιρικοί οργανώσεις σταφιδοπαράγωγών, νομίμως άγνωρισμένοι, αναλαμβάνουσαι αποκλειστικώς την συγκέντρωσιν και επεξεργασίαν της σταφίδος της παραγωγής των μελών των και ενεργούσαι την διάθεσιν αυτών διά λογαριασμόν των μελών των, απαλλάσσονται της πληρωμής του φόρου τούτου, εφ' όσον ή πώλησις της σταφίδος γίνεται εν τῷ έσωτερικῷ, υπόκεινται δε εις την πληρωμήν του ήμισιου του φόρου του όριζομένου διά τας σταφιδοεμπορικές επιχειρήσεις, εφ' όσον ενεργούσιν εξαγωγήν της σταφίδος των.

8. Ο φόρος επιτηδεύματος των προμηθευτών εν γένει, εργολάβων εκτελέσεως δημοσίων ή ιδιωτικών έργων, ως και των ένοικιαστών δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών ή λιμενικών προσώων, όρίζεται διά τὰ εκ των εργασιών τούτων κέρδη εις πέντε τοίς χιλίοις (5 ο 00) επί της αξίας του προμηθευμένου είδους, εκτελουμένου έργου ή ένοικιαζόμενης προσόδου.

Εις την διάταξιν του άνωτέρω εδαφίου δέν υπάγονται αί ά νόνημοι εταιρειών.

Άρθρον 24.

Η τελευταία παράγραφος του εδαφίου 1 του άρθρου 4 του Ν. 5117 «περί φορολογίας επιτηδεύματος» αντικαθίσταται ως εξής :

«Επί των κατά τόν έμπορικόν Νόμον συμμετοχικών εταιρειών ο εμφανής έταίρος διά τὸ σύνολον των κερδών. Εάν μετὰ των εταιρών περιλαμβάνεται και άνώνημος έταιρεία, εις την φορολόγιαν υποβάλλονται τὰ κατ' ιδίαν μέλη, κατά τας ισχύουσας ειδικάς περί εκάστου διατάξεις, διά τ' αναλογούντα αυτοίς κέρδη.»

Άρθρον 25.

Εις τὸ τέλος του άρθρου 6 του νόμου 5117 προστίθενται αί ακόλουθοι περιπτώσεις θ' και ι' :

«θ') Ο Αύτόνομος Σταφιδικός Οργανισμός του κατά τὸ εδάφιο 7 του άρθρου 3 του παρόντος φόρου.

ι') Εκ του όφειλουμένου φόρου επιτηδεύματος παρὰ των ασκούντων αποκλειστικώς και μόνον τὸ επάγγελμα του ποτοποιού, εκπίπτει μέχρι συμψηφισμού τὸ κατά τὸ άρθρον 10 παρ. 1 του νόμου 971, ως ισχύει τροποποιηθείς, δικαίωμα εξαγωγέως επαγγέλματος.»

Άρθρον 26.

Τὸ εδάφιο 1 του άρθρου 7 του νόμου 5117 αντικαθίσταται ως ακόλουθος, του εδαφίου 2 του ίδιου άρθρου καταργουμένου ως και των 3 και 4 τοιούτων αριθμουμένων εφεξής ως 2 και 3 :

«1. Επί επιτηδευματιών, τὸ πρῶτον άρξαμένων των εργασιών των, ενεργείται προσωρινή κατάταξις εις την πρώτην κλάσιν της κλίμακος του άρθρου 2, μέχρι λήξεως του οίκου. Έπειτα, της όριστικής κατατάξεως ενεργουμένης από του επόμβους έτους, ήτις ισχύει διά τὰ υπόλοιπα έτη της φορολογικής περιόδου, μη ισχυούσης δε διά τὸ έτος της έναρξεως.»

Άρθρον 27.

Τὸ άρθρον 8 του Ν. 5117 αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Ουδέμία άδεια έλευθέρως κυκλοφορίας επιτρέπεται νά χορηγηται υπό των αστυνομικών ή άλλων Δημοσίων αρχών εις επιτηδευματίας άνευ προηγουμένης βεβαίωσης της Οί-

νομικής Έφορίας ότι εξεπλήρωσαν τὰς εκ φόρου επιτηδεύματος υποχρεώσεις των.

Ειδικότερον προκειμένου περί μικρεπιτηδευματιών, μη εκπληρωσάντων τὰς εκ φόρου επιτηδεύματος υποχρεώσεις των, αυτοί παρεμποδίζονται εις την περαιτέρω εξαγωγήν του επαγγέλματος των υπό της αστυνομικής αρχής, τη αίτήσει του άρμοδίου Οικονομικού Έφόρου ή Ταμείου, δυνάμενων νά διατάξωσι διά της αστυνομικής αρχής τὸ κλείσιμον του καταστήματος ή εν γένει του κέντρου εργασίας του μικρεπιτηδευματίου.

2. Δημόσιαι υπηρεσίαι, Δημοτικά και Κοινοτικά Αρχαί και Λιμενικά Έπιτροπαι ή Λιμενικά Ταμεία και εν γένει πᾶν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου ή μή, ενεργούν την εκκαθάρισιν ή καταβολήν εις προμηθευτάς και εργολάβους εκτελέσεως δημοσίων ή ιδιωτικών έργων της αξίας ή του αντιτίμου του προμηθευθέντος είδους ή εκτελεσθέντος έργου, υποχρεούνται εις παρακράτησιν του κατά τὸ εδάφιο 8 του άρθρου 3 του παρόντος όφειλουμένου φόρου, επί του καταβαλλομένου εκάστοτε ποσού και εις απόδοσιν αυτού εις τὸ Δημόσιον Ταμείον, κατά τὰ ειδικότερον διά Διατάγματος καθορισθόμενα.

Αί αυτάι ως άνω υπηρεσίαι και αρχαί, προκειμένου περί ένοικιαστών Δημοσίων κλπ. προσόδων, υποχρεούνται όπως, επί τη εισπράξει του κατά την οικίαν σύμβασιν αντιτίμου της ένοικιάσεως ή κατά περίπτωσιν επί τη εισπράξει εκάστης δόσεως τούτου, συνεισπράττωσι και τὸν κατά τὸ εδάφιο 8 του άρθρου 3 όφειλόμενον φόρον επιτηδεύματος, αποδιδόμενον εις τὸ Δημόσιον ταμείον, κατά τὰ ειδικότερον διά Διατάγματος καθορισθόμενα.

3. Απαγορεύεται ή θεώρησις υπό των επί τούτω τεταγμένων δημοσίων αρχών πάσης φύσεως σχεδίου αρχιτέκτονος ή μηχανικού, καθώς και ή χορήγησις σχετικής άδείας πρὸς εκτέλεσιν οικοδομής ή έργου, άνευ προηγουμένης καταβολής του κατά τὸν παρόντα νόμον φόρου επιτηδεύματος.»

Άρθρον 28.

Εις τὸ άρθρον 14 του Ν. 5117 προστίθεται εδάφιο 6 εχον ούτω :

«6. Επί των υποχρέων εις παρακράτησιν φόρου κατά τὸ εδάφιο 2 του άρθρου 8 του παρόντος εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αί διατάξεις του άρθρου 8 του Κώδικος περί φορολογίας καθαρών προσόδων.»

Άρθρον 29.

Εις τὸ άρθρον 16 του Νόμου 5117 και μετὰ τὸ εδάφιο 4 προστίθενται τὰ επόμενα εδάφια 5 και 6 τὸ δε άχρι τούδε εδάφιο 5 αντικαθίσταται αριθμουμένον εφεξής υπό αριθ. 7 :

«5. Αί κατά τὸ εδάφιο 7 του άρθρου 3 του νόμου 5117 φορολογούμενα ήμεδαπαί και αλλοδαπαί σταφιδοεμπορική επιχειρήσεις απαλλάσσονται πάσης άλλης φορολογικής επιβαρύνσεως εκ φόρου επιτηδεύματος και φόρου Δ' κατηγορίας καθαρών προσόδων, προκειμένου περί φυσικών προσώπων, διά τὸ εκ της έμπορίας της σταφίδος κέρδος, ως και φόρου Γ' ή Δ' κατηγορίας καθαρών προσόδων προκειμένου περί Άνωνύμων Εταιρειών, των οποίων αποκλειστικός σκοπός είναι τὸ σταφιδοεμπόριον.»

6. Οί κατά τὸ εδάφιο 8 του άρθρου 3 του παρόντος υποκαίμενοι εις πληρωμήν φόρου επιτηδεύματος προμηθευταί, εργολάβοι και ένοικιασταί Δημοσίων κλπ. προσόδων, διά τὰ εκ των εργασιών τούτων κέρδη και μόνον, απαλλάσσονται πάσης άλλης επιβαρύνσεως εκ φόρου επιτηδεύματος και φόρου Δ' κατηγορίας καθαρών προσόδων.

7. Οί κατά τὸ εδάφιο 9 του άρθρου 3 του παρόντος υποκαίμενοι εις φόρον επιτηδεύματος αρχιτέκτονες και μηχανικοί απαλλάσσονται της φορολογίας της καθαρᾶς προσόδου

της Ζ' κατηγορίας διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξακρίσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν καθαρὰν πρόσδοτον.»

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 5117 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσις, τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὰ ἐδάφια 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καπναμπορικῶν καὶ σταφιδομπορικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν προμηθευτῶν, ἐργολάβων, ἐνοικιαστῶν δημοσίων κλπ. προσόδων, λαμβάνεται τεκμαρτῇ καθαρὰ πρόσδοτος ἐκ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν αὐτῶν ἴση πρὸς τὸ ἐπταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.»

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 6176, εἶναι ὅτι προκειμένου περὶ ἐπιτηδεύματος ἀσκούντος πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐπιτηδεύματα, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ περιλαμβάνονται εἰς τοὺς πίνακας συντελεστῶν τῆς Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τινὰ δὲ εἰς τοὺς πίνακας συντελεστῶν τῆς Ζ' κατηγορίας, δὲν ἐνεργεῖται ἐνιαία κατάταξις διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπιτηδεύματων τούτων ἀλλ' ἐνεργεῖται τοιαύτη κεχωρισμένως διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπιτηδεύματων ἑκατέρας τῶν κατηγοριῶν τούτων.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 7 τοῦ νόμου 5117, εἶναι ὅτι ἀνόμιμος ἀμοιβὴ διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου θεωρεῖται ἡ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ρητῶς εἰς ποσοστὸν ὀριζομένη καὶ οὐχὶ ἡ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας τυχόν συμφωνουμένη τοιαύτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3338 ἐπιβληθέντα πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, τὰ παρταθέντα μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1935—36, παρατείνονται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1936—37.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 4576 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5199, ἄρχεται, προκειμένου περὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν υποθέσεων, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—1920, ὃ τυχόν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 34.

Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 6176, φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν μικρεπιτηδεύματιων πασῶν τῶν περιπτώσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ εἰς ὅσας περιπτώσεις ὁ φόρος οὗτος δὲν ἡμειώθη εἰς τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου. Ὁ τυχόν ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς φόρος συμψηφίζεται εἰς τὸν φόρον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38.

Ἄρθρον 35.

Ἡ κατὰ τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 26 Ἀπριλίου 1923 καὶ τῆς τροποποιήσαντας καὶ συμπληρώσαντας αὐτὸ μεταγενεστέρας

νόμους χορηγηθεῖσα ἀπαλλαγὴ τῶν νεοδητῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου οἰκοδομῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας ἀνυστάλη ἐπὶ τριετίαν διὰ τοῦ Νόμου 5821, καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ὁ φόρος, φορολογουμένου τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προηγούμενου ἔτους 1935—36. Προκειμένου περὶ νεοδητῶν οἰκοδομῶν ἀνηκουσῶν εἰς πρόσφυγας καὶ τοιούτων ἀνεγερθεῖσιν ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων τετάρτου καὶ πέμπτου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5821 ὑπὸ τὰς ἐν αὐτοῖς διακρίσεις.

Ἄρθρον 36.

1. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων καὶ ὑπηρετῶν, ἡ προβλεπόμενη α') ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας κλπ.», ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 4202 καὶ ἐτροποποιήθη δι' ἐτέρων Νομοθετημάτων, καὶ β') τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς 15 Μαΐου 1923 «περὶ ἀνεγέρσεως εὐθηνῶν οἰκιδῶν» καὶ 15 Νοεμβρίου 1923 «περὶ συστάσεως συνεταιρισμῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀνέγερσιν εὐθηνῶν οἰκιδῶν» καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, περιορίζεται εἰς ποσὸν ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος δέκα ἑκατὼ χιλιάδων δραχμῶν ἑτησίως.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῆς ἀπαλλαγῆς ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38 καὶ διὰ τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν φορολογίαν αὐτοῦ εἰσόδημα τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Πᾶσα ἐτέρα ἀπαλλαγὴ τῶν αὐτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. καὶ ὑπηρετῶν ἀπὸ δημοσίων ἢ εἰδικῶν ἢ τοπικῶν φόρων καὶ τελῶν, χορηγουμένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω νομοθετημάτων, καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4202 καὶ τροποποιηθέντος δι' ἐτέρων νομοθετημάτων εἶναι ὅτι οἱ ρηθέντες δημόσιοι ὑπάλληλοι κλπ. καὶ ὑπηρεταὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου μόνον διὰ τὸ εἰσόδημα τῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες προορίζονται καὶ διατίθενται διὰ κατοικίας.

Ἐπίσης ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν αὐτῶν διατάξεων εἶναι ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, περὶ ὧν προνοεῖ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929, δὲν περιλαμβάνονται τὰ συγγενικά πρόσωπα τοῦ ἀποβιώσαντος δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ τὰ τυγχάνοντα συντάξεως κατὰ τὴν περὶ συντάξεων νομοθεσίαν, ἅτινα πρόσωπα δὲν δικαιοῦνται ἀπαλλαγῆς διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἀνεγερθεῖσας οἰκοδομάς.

Τῇ αἰτήρει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀναθεωροῦνται συμφῶνως πρὸς τὰ δύο προηγούμενα ἐδάφια αἱ τυχόν ἀντιθέτου περιεχομένου ἀποφάσεις τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, τῆς ἀναθεωρήσεως ἐφαρμοζομένης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38 καὶ διὰ τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν φορολογίαν αὐτοῦ εἰσόδημα τοῦ προηγούμενου ἔτους.

2. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38 καταργεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν ὑπὸ Νομικῶν ἀνεγερθεῖσιν οἰκοδομῶν, ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Μαΐου 1923 «περὶ ἀνεγέρσεως εὐθηνῶν οἰκιδῶν» καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τοῦτο ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἐξαίρεται τῶν οἰκοδομῶν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς, περὶ ὧν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται

και πάσα έτέρα άπαλλαγή από δημοσίων ή ειδικών ή τοπικών φόρων και τελών τυχόν παρεχόμενη υπό του αυτού Νομοθετικού Διατάγματος της 12 Μαΐου 1923.

3. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος καταργούνται αι υπό του άρθρου 8 του Νόμου 3356 «περί εκχωρήσεως γηπέδων εις εφέδρους αξιωματικούς Θεσσαλονίκης» προβλεπόμεναι φορολογικαί άπαλλαγαί, από δε του οικονομικού έτους 1937—38 καταργείται οσαύτως ή συμφώνως προς τας ρηθείσας διατάξεις του άνωτέρω Νόμου χορηγηθείσα άπαλλαγή από του φόρου οικοδομών, επιβαλλομένου φόρου επί του κατά τὸ προηγούμενον οικονομικόν έτος κτηθέντος εισοδήματος.

Άρθρον 37.

1. Η άληθής έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του Νόμου 3764, ως συνεπληρώθη διά της παραγράφου 17 του άρθρου 15 του Νόμου 5420 και του παρόντος άρθρου, είναι ότι ή κατά τας διατάξεις ταύτας χορηγηθείσα ή χορηγούμενη άπαλλαγή από του φόρου οικοδομών εις άναπήρους αξιωματικούς και όπλίτας είναι προσωπική, αίρεται δέ έν περιπτώσει μεταβιβάσεως της οικοδομής.

Επί οικοδομής άναπήρου αξιωματικού ή όπλίτου υπαγομένης εις την άνωτέρω άπαλλαγήν και μεταβιβασθείσης μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου επιβάλλεται φόρος οικοδομών από του οικονομικού έτους 1937—38 φορολογουμένου του εισοδήματος του προηγούμενου έτους.

2. Όπλίσται άνάπηροι πολέμου, έχοντες άναπηρίαν τουλάχιστον 25 ο/ο και τυχόντες όριστικής συντάξεως κατά τὸν Νόμον 3122, ως έτροποποιήθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων, άπαλλασσονται από του φόρου οικοδομών, εφόσον τὸ παρ' αὐτῶν κτώμενον ακαθάριστον εισόδημα δέν υπερβαίνει τὰς δέκα όκτώ χιλιάδας δραχμῶν έτησίως.

Εάν τὸ έτήσιον ακαθάριστον εισόδημα υπερβαίνη τὸ ποσὸν τούτου, ὁ κύριος φόρος δέν δύναται νά είναι άνωτερος της ύπέρ τὰς δέκα όκτώ χιλιάδας δραχμῶν διαφορᾶς του ακαθαρίστου εισοδήματος. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διά τὸν ύπολογισμὸν τῶν συμβεβαιουμένων προσθέτων φόρων εφαρμόζονται αἱ διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ως τροποποιεῖται διά του παρόντος Νόμου.

Η άπαλλαγή αὕτη παρέχεται διά μίαν εἰκόσασετή περίοδον άρχομένην από του οικονομικού έτους 1934—35, εφόσον ὁ άνάπηρος όπλίτης δέν κέκτηται οἰκοδομήν άπαλλασσομένην κατά τὰς διατάξεις τὰς άναφερομένας εις την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου. Εάν κέκτηται οὕτω άπαλλασσομένην οἰκοδομήν, ισχύει ή χορηγηθείσα άπαλλαγή, περιορίζεται όμως αὕτη από του οἰκον. έτους 1937—38, και διά τὸ υπαγόμενον εις την φορολογίαν του έτους τούτου εισόδημα, εις ποσὸν ακαθαρίστου εισοδήματος δέκα όκτώ χιλιάδων δραχμῶν έτησίως, εφαρμόζομένων διά τὸν ύπολογισμὸν του κυρίου φόρου και τῶν προσθέτων τῶν διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.

Ο τυχὸν μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου καταβληθεὶς φόρος οἰκοδομῶν τῶν οἰκον. έτων 1934—35 και έπομένων δέν επιστρέφεται.

Άρθρον 38.

1. Η άληθής έννοια τῶν διατάξεων της παραγράφου 25 του άρθρου 7 του Νόμου 5420 είναι, ότι διά τῶν διατάξεων τούτων παρεσχέθη έξουσιοδότησις ρυθμίσεως διά Διατάγματος όμοιόμορφως της άπαλλαγῆς πάσης κατηγορίας προσφυγικῶν οἰκοδομῶν, ήτοι, πλὴν τῶν ρητῶς μνημονευομένων εις τὸν Νόμον 5420 και τῶν οἰκοδομῶν τῶν προσφύγων τῶν υπαγομένων εις έτέρας κείμενας διατάξεις, ως τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης και Ν. Καλλιπόλεως, και ότι διά της τοιαύτης όμοιόμορφου ρυθμίσεως της άπαλλαγῆς άπεσκοπεῖτο ή επέκτασις αὐτῆς άναδρομικῶς εις τὰς υπό προσφύγων άνεγερθείσας

κλπ. οἰκοδομάς από της 15 Αυγούστου 1922, ως και ὁ περιορισμὸς άναδρομικῶς της χορηγηθείσης δι' έτέρων ειδικῶν διατάξεων άπαλλαγῆς επί πάσης άδιακρίτως κατηγορίας προσφυγικῶν οἰκοδομῶν, ως τῶν άνωτέρω συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης και Ν. Καλλιπόλεως, εις ποσὸν μὴ υπερβαῖνον τὰς δραχμὰς 30.000 έτήσιου ακαθαρίστου εισοδήματος. Τὴν αὐτὴν έννοιαν έχουσι και αἱ διατάξεις του κατ' έξουσιοδότησιν του Νόμου 5420 εκδοθέντος Διατάγματος της 22 Σεπτεμβρίου 1932. Καταργεῖται πάσα μεταγενεστέρα του Νόμου 5420 και του κατ' έξουσιοδότησιν αὐτοῦ εκδοθέντος Διατάγματος της 22 Σεπτεμβρίου 1932 διάταξις, διαφόρου περιεχομένου, τῇ αἰτήσῃ δέ του Οἰκονομικῷ Εφόρου άναθεωροῦνται συμφώνως προς την προὔσαν παράγραφον αἱ τυχόν αντίθετου περιεχομένου άποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

2. Η αὕτη άπαλλαγή τῶν προσφυγικῶν οἰκοδομῶν, ως προβλέπεται υπό του ως άνωτέρω νόμου 5420 και του κατ' έξουσιοδότησιν αὐτοῦ εκδοθέντος Διατάγματος της 22 Σεπτεμβρίου 1932 και του νόμου 5821, ως αἱ διατάξεις τῶν Νομοθετημάτων τούτων έρμηνεύονται διά της προηγούμενης παραγράφου, περιορίζεται διά πάσας τὰς κατηγορίας άπαλλασσομένων προσφυγικῶν οἰκοδομῶν εις ποσὸν ακαθαρίστου εισοδήματος δέκα όκτώ χιλιάδων δραχμῶν έτησίως.

Εάν τὸ έτήσιον ακαθάριστον εισόδημα υπερβαίνη τὸ ποσὸν τούτου, ὁ κύριος φόρος δέν δύναται νά είναι άνωτερος της ύπέρ τὰς δέκα όκτώ χιλιάδας δραχμῶν διαφορᾶς του ακαθαρίστου εισοδήματος. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διά τὸν ύπολογισμὸν τῶν συμβεβαιουμένων προσθέτων φόρων εφαρμόζονται αἱ διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ως τροποποιεῖται διά του παρόντος Νόμου.

3. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει από του οικονομικού έτους 1937—38 και διά τὸ υπαγόμενον εις την φορολογίαν αὐτοῦ εισόδημα του προηγούμενου έτους.

Άρθρον 39.

1. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου καταργεῖται ή διάταξις του δευτέρου άρθρου του νόμου 4725 ή προβλεπούσα άπαλλαγήν από του φόρου οἰκοδομῶν τῶν έκποιουμένων υπό της Εθνικῆς Τραπεζῆς της Ελλάδος ανταλλαξίμων οἰκημάτων, από δε του οικονομικού έτους 1937—38 επιβάλλεται φόρος επί τῶν μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου εκποιηθέντων τοιούτων οἰκημάτων φορολογουμένου του εισοδήματος του προηγούμενου έτους.

2. Η περί φορολογικῆς άπαλλαγῆς της ιδιοκατοικουμένης οἰκοδομῆς τῶν πολυτέκνων διάταξις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. Διατάγματος της 22 Ιουλίου 1933, του κυρωθέντος διά του νόμου 5781, καταργεῖται.

Άρθρον 40.

1. Η άπαλλαγή από του φόρου οἰκοδομῶν τῶν καταστημάτων και οἰκῶν τῶν άνεγερθεῖσων εις τὰς κωμοπόλεις και κόμας Σιδηρόκαστρον, Τζουμαγιάν, Νιγρίταν, Σέμαλτον, Λακοβίγια, Προβίσταν, Δοξάτον, Μαρώνειαν και Γιαννιτσά, ως ή άπαλλαγή αὕτη προβλέπεται υπό του Νομ. Διατάγματος της 7 Μαΐου 1929, κυρωθέντος διά του νόμου 4157 και υπό του Διατάγματος της 23 Νοεμβρίου 1929, επεκτείνεται και εις τὰ καταστήματα και τὰς οἰκίας τὰς άνεγερθείσας εις τὰς αὐτὰς κωμοπόλεις και κόμας από 1 Ιουλίου 1926 μέχρι της ισχύος του ως άνωτέρω Νομ. Διατάγματος της 7 Μαΐου 1929, ὁ τυχὸν όμως καταβληθεὶς φόρος επί τῶν οἰκοδομῶν τούτων δέν επιστρέφεται.

Άρθρον 41.

1. Αἱ οἰκοδομαὶ αἱ κείμεναι έντός της σεισμοπαθοῦς περιφέρειας της επαρχίας Κορινθίας, ως ή περιφέρεια αὕτη καθορίζεται διά του Νόμου 3717 και τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν με-

ταγενεστέρων Νόμων, απαλλάσσονται τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου οἰκοδομῶν καὶ τῶν παρεμφερῶν προσθέτων φόρων ἐπὶ μίαν ἐννέα ἐτῶν περίοδον ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1928—29. Ἡ αὐτὴ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ οἰκοδομῆς κειμένης ἐκτὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω σεισμοπαθοῦς περιφέρειας, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς ἔτυχε σεισμοπαθείας, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας, πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν βλαβῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν καταρρευσάσης τοιαύτης, καὶ ἐφόσον εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν ἢ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς καταρρευσάσης νέας οἰκοδομῆς ἀνηγέρθῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς κοινότητος ἐνθα ἔκειτο ἡ δι' ἣν ἔτυχε σεισμοπαθείας οἰκοδομῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 3717 αἱ προβλεπόμεναι ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν ἀνεγειρομένων ἢ ἀνακαινιζομένων κτιρίων ἐντὸς τῆς σεισμοπαθοῦς περιφέρειας Κορινθίας καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν, θεωρεῖται δὲ ὡς μὴ ἐκδοθεῖσα πᾶσα ἀπόφασις φορολογικοῦ δικαστηρίου ἀναφερομένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτάς.

3. Αἱ ἐντὸς τῆς σεισμοπαθοῦς περιφέρειας τῆς Εὐβοίας, ἥτοι τῶν Κοινοτήτων Λίμνης, Ἀγίας Ἀννης, Στροφυλιάς, Σκεπαστής, Κουρκουλῶν, Κεχροῦ, Μαντουδίου, Κοτσικιᾶς, Ἀμελάντων καὶ Τσοῦκας καὶ τῆς σεισμοπαθοῦς περιφέρειας τῆς Ἐπαρχίας Πάλλης Κεφαλληνίας, ἥτοι τῶν τῶς Δήμων Ληξουρίου, Ἀναγείτων καὶ Κατωγείτων, κείμεναι οἰκοδομαὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου οἰκοδομῶν καὶ τῶν παρεμφερῶν προσθέτων φόρων ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—33.

4. Καταργοῦνται, ἀφ' ἧς ἴσχυσαν, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 27 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 5420 καὶ τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου 1933 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν κλπ. τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ βλαβεστῶν οἰκοδομῶν Ἀγίας Ἀννης (Εὐβοίας) καὶ νήσου Κεφαλληνίας».

5. Ὁ τυχὼν καταβληθεὶς φόρος τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 3 ἀναφερομένων οἰκοδομῶν καὶ περιόδων ἀπαλλαγῆς δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1936 παρεχομένη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἐπὶ τῆς χρηγίας καὶ πάσης ἄλλης περιουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων εἶναι ὅτι ἡ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις παρεχομένη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς τῶς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐπιχορήγησις δὲν ἀποτελεῖ φορολογητέαν πρόσδοτον.

3. Αἱ πάσης φύσεως ἀπολαυαὶ ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος τῶν ἀρχιερέων, αἱ πέραν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου Στ' ἢ κατὰ περίπτωσιν Ζ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων ὡς καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν ὁ τυχὼν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Τὸ ἐν Καβάλλᾳ Βασιλικὸν Αἰγυπτιακὸν Βακούφιον ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ τυχὼν ὅμως καταβληθεὶς φόρος οἰκοδομῶν δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 43.

Οἱ καταβαλλόντες μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1935 τὸ τέταρτον τοῦ μέχρι τῆς ἄνω χρονολογίας δεδαιωθέν-

τος φόρου καθαρᾶς προσόδου Στ' κατηγορίας (ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ἀξιωματικῶν Φορτηγῶν πλοίων, τῶν καταβληθεισῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1930 χρονικὸν διάστημα, ἀπαλλάσσονται πάσης περαιτέρω καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου φόρου ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας.

Ἄρθρον 44.

Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ αἰτήσεις ἀνακατατάξεως λόγῳ αὐξομειώσεως κέρδους ἢ προσόδου, συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116 ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεων καὶ Ἐπιτροπῶν κατατάξεων τοῦ νόμου 5117, τύποις λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου ἢ φόρου, εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τῇ προηγουμένη καταβολῇ τοῦ νομίμου παραβόλου ἢ φόρου.

Ἄρθρον 45.

1. Καταργεῖται ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων».

2. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5199 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων» ἀφ' ἧς ἴσχυσε, διατηρουμένης τῆς καταργήσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων».

3. Καταργεῖται ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5199 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

Ἄρθρον 46.

Οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐξαίρεται τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν, δι' ἧς ἐφαρμοσθῇ αἱ ἱσχυτικαὶ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὰς διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1937—38 ἐπιδοθησομένης δηλώσεως θέλουσι περιλάβει τὸ κέρδος τῆς διαχειριστικῆς αὐτῶν περιόδου τῆς ληξάνσης ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1936 μέχρι τέλους Μαρτίου 1937 χρονικοῦ διαστήματος.

Ἐὰν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐκλείσθησαν πλείονες τῆς μιᾶς διαχειρίσεις, εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δήλωσιν θέλει συμπεριληφθῇ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν τῶν διαχειρίσεων τούτων.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον ὑποβληθησομένης προσόδου αὐτῶν τὰ ὡς εἴρηται κέρδη λαμβάνονται μειωμένα κατὰ τὸ ἐν τέταρτον.

Ἄρθρον 47.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων δι' ἧς ἄλλως ὥριται ἐν αὐτῷ, ἀρχεταί: α) τῶν ἐρμηνευτικῶν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Νόμου, β) τῶν συναφῶν πρὸς τὴν κατάργησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν βιομηχανοστασίων, καπναποθηκῶν κλπ., ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1936—37, καθ' ὃ ἐπιδοθῇσονται δηλώσεις διὰ τὸ κτήθεν εἰσόδημα τοῦ προηγουμένου οἴκον. ἔτους 1935—36, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν φορολογίαν αὐτοῦ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37, καθ' ὃ ἐπιδοθῇσονται δηλώσεις διὰ τὰ προκύψαντα κέρδη τῶν διαχειριστικῶν περιόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λεγουσῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1935 μέχρι 31 Μαρτίου 1936, δ) τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11, δι' ἧς καταργεῖται ἡ περίπτωσις δ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς πρὸς τοὺς μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1935 καὶ ἐφεξῆς ληξιπροθέσμους καὶ ἀπαιτητοὺς τόκους καὶ ε') πασῶν τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—1938.

Αἱ κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω β' καὶ γ' περιπτώσεις δηλώσεις ἐπιδοθῇσονται τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1936, τοῦ φόρου καταβαλλομένου εἰς 4 ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης σὺν τῇ δηλώσει τῶν δὲ λοιπῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1937.

Ἄρθρον 48.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων πρὸς τὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κωδικοποιηθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις Νόμων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν φορολογίαν καθαρῶν προσόδων,

ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν ἀπασῶν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 3603 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1936.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Θ. ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. Γ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Ε. ΜΑΓΙΑΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Γ. ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Μ. ΠΑΣΣΑΡΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1936.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 τοῦ ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ

Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ.....(900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ 1800

Β') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ(550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΩΝ .. (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ.....(400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ.....(800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ..... (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ..... (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ..... (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τῶν Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ Δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωγύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὅμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα, διότι πινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προϋποστέως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.